

ОПЕЛО НАД ЛАИКОМ ХРИШЋАНИНОМ

Послѣдованіе мѣртвенное мірскаго члѣва.

Приремно
Ипоѣакон Зоран Бобић

Припремно
Ипођакон Зоран Бобић
Новогрчаничка-Средњезападнаамеричка Епархија

Помина Господе слугу Твога Зорана
Земци, 2017

ОПЕЛО

Опело над ланком хришћанином

Када премине неко од православног, сродници одмах зову свештеника. Када дође у кућу где лежи тело усопског, свештеник с епитрахилом, кади тело покојника и присутне, и почиње:

Благословен Бог наш...

Свети Боже; Пресвета Троице; Оче наш...

Јер је твоје царство:

И одмах поју ове тропаре, глас 4.

Оа душима преминулих праведника упокој, Спасе, души слуге твога (или: слугиње твоје), чувајући је у блаженом животу који је у Тебе, Човекољубче!

У почивалишту твојем, Господе, где почивају сви твоји Светитељи, упокој и душу слуге твога, јер си Ти једини човекољубац.

Глас: Ти си Бог који је сишао у ад, и ослободио окоца сужње; сам и душу слуге твог упокој, Спаситељу.

И сада: Једина чиста и непорочна Дјево, која си Бога безсемено родила, моли да се спасе душа слуге твога.

Ђакон јектенију:

Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Послѣдованіе мѣртвенное мірскихъ члѣз.

Скончавшѣса комѹ ѿ правослѣвныхъ, љѣте призываюутъ ерѹдницы ѣгѹ ещѣнника, ѣже пришедѹ въ дѹмѹ, въ нѣмже мѹщн оѹсѹпшагѹ лежатъ, ѣ возложѣвъ ѣпѣтрахнѣ, ѣ вложѣвъ дѹмѣамъ въ кадѣльницѹ, кадѣтъ члѣло мѣртвагѹ, ѣ предѣтоѹщнхъ, ѣ начинѣютъ ѹбѣичнѹ:

Бл҃гословѣнъ б҃гъ нашъ ...

И начинѣютъ сопредѣтоѹщн: С҃тѣи б҃же: Предѣла тр҃це: О҃че нашъ: Їѹкѹ твое ѣсть цр҃тво:

И љѣте поѹтъ тропарѣ сѣ. Гласъ д҃:

Со дѹхн прѣвнхъ скончавшнхѣ, дѹшѹ раба твоегѹ [нѣн: рабы твоеѹ] епсе оѹпокоѹ, сохраниѹ ѹ во бл҃женнои жнзни, ѣже оѹ тебе члѣвѣколюбе.

Въ поконци твоемѹ гд҃н, ѣдѣже вси с҃тѣи твоѹ оѹпокоевѣютѣ, оѹпокоѹ ѣ дѹшѹ раба твоегѹ [нѣн: рабы твоеѹ], ѣѹкѹ ѣдинъ ѣси члѣвѣколюбецъ.

Слѣва: Ты ѣси б҃гъ сошедѣи во ѹдѹ, ѣ оѹзы ѹковѣннхъ разрѣшѣи въи, сѣмъ ѣ дѹшѹ раба твоегѹ [нѣн: рабы твоеѹ] оѹпокоѹ.

И нынѣ: Ѣдина ч҃таѹ ѣ непорѹчнаѹ дѣо, б҃га безъ сѣмене рѹждашаѹ, молѣ епс҃тнѣ дѹшѣ ѣгѹ [нѣн: сѣ].

Дѣаконъ глаголетъ:

Помнѣи нашъ б҃же, по велѣнцѣи мл҃чн твоеѣи, мѹлнмъ ти сѹ, оѹглыбши ѣ помнѣи.

Лѣкъ: Гд҃н помнѣи, трѣжды.

Юш се молимо за ѹпокоѣнѣ дѹше ѹснѹлог сѹте Бож҃е (нѣн: сѹшкнѣ Бож҃е), (нѣм), ѣ да мѹ се опрости сваки грѣхъ колни ѣ неколни.

Нарѹд: Господѣ, помилѹ (трицѹт).

Да Господ Бог настани дѹшѹ ѹгоѹ гдѣ праведници блаженствѹю.

Нарѹд: Господѣ, помилѹ (трицѹт).

Илюст Бож҃ю, царство небеско, ѣ опрощѣ грѣхова ѹгоѹ, молимо од Христа, бесмртног Цара ѣ Бога нашега.

Нарѹд: Подаѹ, Господѣ.

Господѹ се помолимо.

Нарѹд: Господѣ, помилѹ.

Свѣштеник:

Боже дѹхова ѣ свакога тела, коѹ си смрт сѣтро ѣ Ѣвола победно, ѣ жикот свѣтѹ твоемѹ дароваѹ; Ты сам, Господѣ, ѹпокоѹ дѹшѹ ѹснѹлог сѹте твоега (нѣн: сѹшкнѣ твоеѹ) (нѣм), ѹ местѹ свѣтлом, ѹ местѹ цветном, ѹ местѹ одмора, одакле одбеже бол, тѹга ѣ ѹздисаѣ. Сваки грѣхъ што је ѹчинно рѣчѹ, ѣ делом, ѣ мишлѹ Ты мѹ као благ ѣ човеколюбнѣ Бог опрости, јер нема човека да живнѣ а да не грѣши. Ты си једини безъ грѣха; правда је твоеѹ правда вѣчна, ѣ рѣч је твоеѹ истина.

Всѣ молима ѡ ѡпокоѣніи душѣ ѡрѣшавъ раба
бжѣа [нлн: ѡрѣшавъ раба бжѣи] ѿмкз, и ѡ ѣже
просити тѣа ѣмъ [ѣн] всѣкомъ прегрѣшенію,
больномъ же и небольномъ.

Анкз: Гдн помилѣи, тріяди.

Іакв да гдѣ бгъ ѡчисти тѣа душѣ ѣгѡ [нлн: ѣа],
идѣже прѣни ѡпокоютѣа.

Анкз: Гдн помилѣи, тріяди.

Млти бжѣа, цртва нбнагѡ и ѡставленіа грѣшѡвѡ
ѣгѡ [нлн: ѣа], ѡ хртѣ беземѣртнагѡ црѣа и бга
нашегѡ прѣимъ.

Анкз: Подѣи гдн.

Діаконъ: Гдѣ помолѣма.

Анкз: Гдн помилѣи.

Сщеникъ глаголетъ мѣтѡу сїѡ:

Бже дхѡвѡ, и всѣкѣа плѡти, смѣртѣ
поправѣи и діабѡла ѡпразднѣвѣи, и жнѡтѡ мѣрѡ
твоѡмъ дарѡвѣвѣи: сѣмъ гдн, ѡпокоѣи душѣ
ѡрѣшавъ раба твоѡгѡ [нлн: ѡрѣшавъ раба
твоѡа] ѿмкз, вѡ мѣстѣ свѣтлѣ, вѡ мѣстѣ
слѣчнѣ, вѡ мѣстѣ покоемѣ: ѡнюдѣже ѡбѣже
болѣзнь, печаль и въздыханіе. всѣкое согрѣшеніе,
содѣланное ѿмъ слѡвомъ, илн дѣломъ, илн
помышленіемъ, іакв блгн члѣвѡколюбецъ бгъ
просити, іакв нѣсть чѡлѡвѣкъ, иже жнѡвѡ бдѣетъ, и
не согрѣшитъ: тѣ бо ѣдинъ кромѣ грѣха, прѣвѣа
твоѡа прѣвѣа во вѣкн, и слѡво твоѡе истинна.

Возглас:

Јер си Ти вѡскрѣсе, и живот, и покоѣи ѡснѡлогъ слѣте тѡга,
(нлн), Христе Боже наш, и Теби славу ѡносимо, са беспѡчетнимъ
Твоѣимъ Оцемъ, и свѣетимъ и блгимъ и животворнимъ твоѣимъ Духомъ,
сада и ѡвѣк и ѡ вѡкове вѡкова.

Нарѡд: Амин.

Бжѡн: Прѣмудрѡст.

Нарѡд: Часниѡд ѡ Херѡвѣма и неѡпорѣдѣо славниѡд ѡ Сѣрафѣма,
Тебѣ што Бога-Рѣч неѡпорѣчно роди, вѡистинѡу Богородицѡу ми Те
вѡнчѡмо.

Свѣштенникъ:

Слава теби Христе, наѡо наша, слава Теби.

Нарѡд: Слава и Сада: Господѣ, помилѡѡ (трѣпѡт). Оче благѡсловѣи.

И ѡтѡуст:

Вѡскрѣси изъ мртѡвѡ Христѡс истинити Богъ наш, који има
властѣ надъ живѣимъ и мртѡвѡмъ, молѣткама прѣчѣсте Матѣре своѣе,
свѣтѣхъ славниѡхъ и свѣтѣхъ апѡстѡла, прѣпѡдобниѡхъ и богоносниѡхъ
Отаца нашихъ, и свѣтѣхъ своѣихъ, нека душѡ прѣставленѡгѡ ѡдъ насъ
слѣте свѡгѡ (нлн: слѣтѣи своѣе) (нлн) ѡ насѣлима свѣтѣхъ настѣни,
ѡ нариѣтѡу Авраѡма ѡпокоѣи, и са Правѣднимъ ѡвѣрѣти, и насъ
помилѡѡѡ и спасѣ као блгѡ и чѡвѣколюбѣнѣк.

Возглаголю:

Гакъ ты еси воокрѣнїе и животъ, и покой оубошлагъ раба твоего [или: оубошїа рабы твоеа] **имѣхъ**, хрѣте бже нашъ, и тебе слава возымаемъ, со безначальнымъ твоимъ оцемъ, и из престѣлымъ, и блгнмъ, и животворщимъ твоимъ дхомъ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвъ,

Аицъ: Аминь.

Аіаконъ: Премудрость.

Аицъ: Читѣишю херувїмъ, и славишю безъ сравнѣнїа серафїмъ, безъ истаѣнїа бга слова рождшю, сщю бцѣ тѣ величѣемъ.

Іерей:

Слава тебе, хрѣте бже, оупованїе наше, слава тебе.

Аицъ: Слава, и нынѣ: **Гдн помнѣи, трижды.** Блгословнѣ.

И ѡбїе бываетъ ѡ сщїенника инцевыи ѡпѣтъ:

Живымъ и мѣртвымъ ѡбладѣи хрѣтѡсъ истинный бгъ нашъ, млтвами речѣтыа своеа мѣре, прѣбныхъ и бгонѡсныхъ отѣцъ нашихъ, и вѣхъ стѣхъ свонхъ, дшѡ ѡ насъ прѣстѣвльшагъ раба твоего [или: прѣстѣвльшїа рабы твоеа] **имѣхъ**, въ селенїихъ стѣхъ вселитъ, и из прѣбнымъ причтѣтъ, и насъ помнѣетъ, гакъ блгъ и члвчѡлюбѣцъ.

И ѡще оубо готѡва сѣтъ всѣмъ, ѡже ко нѣходѡ, творитъ пакн сщїенникъ начало:

Када се буде готово за исходъ, свѣтеникъ започнѣе:

Благословен Бог наш...

И узевши тело уснѡлога, и са страхомъ и скакимъ умиленьемъ пекажѣи: Свѣти Боже... одмазимо у храмъ. Свѣтеници идѡ испредъ за Крестомъ са свѣама, ѡконъ са каднѡницѡмъ, а сроднѡци и народъ за ковчѡгомъ.

Када се дође у храмъ, тело се ставѣа обично у папертѣ, или у самъ храмъ.

Затимъ се чита Псалмъ 91:

Кожнъ живи у помощи вѣшнѣга, настаниѣ се подъ окрїемъ Бога небескога. Реѣи ѣе Господу: ти си заштѣтникъ мой, и прибежиште мое, Богъ мой, у кога се уздамъ. Онъ ѣе те избавити одъ замке лѡвачке, и одъ рѣчи звѣнливке. Пѣѣма свожимъ осениѣ те, и подъ крилима ѣеговимъ заклѡниѣши се; штѣтомъ ѣе те оградити истина ѣегова. Неѣши се божати срачѡте ноѣне, стрѣле кожа лети даѣу, ствари што иде по мракѣ, несреѣе поднежнога демѡна. Пашѣе порѣдъ тебе хиѡада, и десѣт хиѡада с десне стране теби, а теби се неѣе приближити. Ани ѣеши глѣдати очима свожимъ, и видеѣши платѣу грѣшнѡцима. Јер си ти, Господе нада моя! вѣшнѣга си избѣрао за утѡчиште своје. Неѣе те задѣснѣти зло, ни ти ѣе се рана дѡтаѣи тела твога. Јер ѣе анѣѣлима свожимъ заповѣднѣти за тебе, да те чѣважѣ на свѣма пѣтевѣма твожимъ. На рѣке ѣе те узѣти, да како не запнѣши о каменѣ

Благословѣнъ бѣъ нашъ...

И начинаемъ пѣти: Сѣбѣ бѣже: сострахомъ, и
всѣмъ оумилѣнемъ. И вземше мѣщи
оубошаго, шхѣднмъ въ храмъ, предъидущимъ
сѣенникомъ со свѣщамъ, діаконъ съ кадильницею.
Вгда же прѣидетъ въ храмъ, мѣщи оубо
полагаютъ въ паперти, [или въ храмѣ]

И начинаютъ: Псаломъ ѿ:

Живѣи въ помѣщи вышнаго, въ кровѣ бѣ
нѣнаго водворѣна, речѣтъ гдѣви: заступникъ мой
ѣси и прѣбѣжище мое, бѣъ мой, и оубоваю на
негѣ. Иакъ тои избѣвѣтъ тѣ шѣти лѣчи и ш
словесѣ матѣжна: плещма своиа оубѣнитъ тѣ, и
подъ крикѣ ѣгѣ надѣшнѣа: оубѣнемъ оубѣдетъ тѣ
нѣтна ѣгѣ. Не оубошнѣа шѣ стѣха ношнѣаго, ш
стѣлѣ лѣтѣщѣа во дни, шѣ вѣщи во тѣмѣ
прѣходѣщѣа, шѣ рѣща и бѣа полѣденнаго. Падѣтъ
шѣ странѣ твоѣа тѣсаца, и тѣмѣ оубѣню тебѣ,
къ тебѣ же не прѣбѣжитъ: оубѣче оубѣма
твоиа смѣтрѣши и воздаѣнѣ грѣшникъвъ
оубѣриши. Иакъ тѣи, гдѣи, оубѣанѣе мое: вышнаго
положилъ ѣси прѣбѣжище твоѣ. Не прѣидетъ къ
тебѣ слѣ, и рѣна не прѣбѣжитъ тѣлесѣ твоѣмѣ:
иакъ агѣломъ своиа заповѣсть оубѣ,
сохранѣти тѣ во всѣхъ пѣтѣхъ твоихъ. На рѣкѣхъ
вѣзмѣтъ тѣ, да не когда прѣткѣнѣши оубѣ каменъ
ногѣ твоѣ: на ѣспѣа и всѣлѣска настѣпѣши, и
поперѣши лѣва и смѣа. Иакъ на мѣ оубѣа, и

ногомъ своѣмъ. На аспѣу и на змиѣу настѣпаѣши, и газнѣши лака и
змаѣа. Зато што се поуздао у мене, избѣвиѣ га; заклониѣ га јер
је познао име моѣ. Викнѣше ме и услѣшиѣ га; с ѣимъ самъ у
неколѣи, избѣвиѣ га и прославиѣ га. Дѣта живота испѣниѣ га, и
показаѣ му спасѣнѣе своѣе.

Слава; И сада. Аллѣѣа, аллѣѣа, аллѣѣа, слава Теби, Боже
(трипѣт).

И затѣмъ пекаѣу книжѣмъ гласомъ:

Благословенъ си, Господѣ, научи ме нарѣбама своѣимъ.

Непорочни сѣ за пѣтѣ: Аллѣѣа.

И пека се прѣа статѣа Непорочнѣхъ (Псалмъ 119.) На краѣу
свакогъ стѣха пекамо: Аллѣѣа. Гласъ б

Блажени који сѣ непорочни на пѣтѣ, који ходѣ у законѣ
Господнѣмъ: Аллѣѣа.

Блажени који испѣтѣѣу открѣнѣа Нѣгока, скѣмъ срѣцемъ
траже Га: Аллѣѣа.

И остало изъ 1. статѣе Псалма 119

3. Јеръ који чинѣ безаконѣе не ходѣши пѣтѣкѣма Нѣгокимъ.
4. Ти си заповѣдио заповѣсти Твоѣе да се чѣкаѣу кеома.
5. Требаше да право идѣ пѣтѣки моѣи, да чѣкаѣу законѣ
Твоѣе.
6. Тада се неѣу постидѣти, када пазѣмъ на све заповѣсти
Твоѣе.

нзбавлю н: покрѣю н, ѣкв познà нма моє.
Воззовѣтъ ко мнѣ, н оуслышѣ ѣгò: из ннмз
ѣсмь вз скорби, нзмѣ ѣгò н проглавлю ѣгò:
долгогòу дннн исполню ѣгò н явлю ѣмѣ спнне моє.

Слава, н нынѣ: **А**лладіа, **А**лладіа, **А**лладіа
слава Тебѣ Боже **т**рнжды.

И поэмз вышшнмз глагомз поютз:

Блгословенз єсн гдн, научн ма ѡправданіемз
твоимз.

Непорочнн вз пѣть: **А**лладіа.

И поетса первая статіа непорочныхъ, во глаиз ѡ:
вз концѣ же коевѡждо стіхѣ поэмз: **А**лладіа.

а. **Б**лженн непорочнн вз пѣть, ходѣщн вз
законѣ гднн. **А**лладіа.

б. **Б**лженн испытающн свдѣннѣ ѣгò, вѣемз
сѣрдцемз възвѣщѣтъ ѣгò. **А**лладіа.

И прочее **П**салма.

г. **Н**е дѣлающн бо беззаконіа вз пѣтѣхъ
ѣгò ходнша. **А**лладіа.

д. **Т**ы заповѣдалз єсн заповѣдн твоѡ
сохранннн сѣлò: **А**лладіа.

є. **Д**авы нсправннса пѣтѣ мон, н
сохранннн ѡправданнѣ твоѡ. **А**лладіа.

ѕ. **Т**огда не постыжѣса, внегодѣ
прнзрѣтн мн на всѡ заповѣдн твоѡ.
Алладіа.

7. Исповедићу Ти се, Господе, ѹ правости срца, када научнм
сѹдове правде Твоје.

8. Законѣ Твоје чѹваћу, немоу ме оставнн до краја.

9. Чнме ће ѹспетн младић на пѹтѹ своѣм? Чѹвајућн речн
Твоје.

10. Скнм срцем свожнм тражаћ Те, не одбаци ме од заповестн
Твожнх.

11. Ч срцѹ своѣм скрнх речн Твоје, да не бнх сагрешно Тебн.

12. Благословен сн, Господе, научн ме законнма Твожнм.

13. Чснама можнм обжавнх ске сѹдове ѹста Твожнх.

14. На пѹтѹ свѣдочанстава Твожнх ѹжнвах, као ѹ сваком
богатствѹ.

15. О заповестнма Твожнм размышляћу, н разумећу
пѹтѣѣ Твоје.

16. Ч законнма Твожнм ѹчнћу се, нећу забораветн речн
Твоје.

17. Чзвратн слѹзн Твоѣ, оживн ме, н чѹваћу речн Твоје.

18. Отвори очн моје, н схватићу чѹдеса Твоја нз закона
Твога.

19. Дошлѣк сам ја на землн, не скрн од мене заповестн
Твоје.

20. Заколѣ дѹша моја да желн сѹдове Твоје ѹ свако време.

Ѧ. Исповѣмся тебѣ въ правотѣ сердца,
внегда научити ми еси судьбы мои правды
твоея. **Аллилуіа.**

н. Управданіа твоа сохрани: не остави мене
до старости. **Аллилуіа.**

д. Въ часомъ исправитъ юнѣйшій путь свой;
внегда сохранити слова твоа. **Аллилуіа.**

т. Крѣпко сердцемъ моимъ възыскаю тебе: не
отрини мене отъ заповѣдей твоихъ. **Аллилуіа.**

а. Въ сердца мои скрыхъ слова твоа,
яко да не согрѣшю тебѣ.

б. Благословенъ еси, гдѣ: научи мѧ
управданіемъ твоимъ. **Аллилуіа.**

в. Оустна мои возвѣстихъ всѣ судьбы
устъ твоихъ. **Аллилуіа.**

д. На пути свидѣній твоихъ не заблужусь,
яко въ всякомъ богатствѣ. **Аллилуіа.**

е. Въ заповѣдехъ твоихъ поглублюсь, и
оудумлю путь твоа. **Аллилуіа.**

с. Во управданіихъ твоихъ побѣдился: не
заблуду словесъ твоихъ. **Аллилуіа.**

з. Воздѣждь рабѣ твоему: жнви мѧ, и
сохрани слова твоа. **Аллилуіа.**

и. Открыи очи мои, и оудумлю чюдеса
твоя. **Аллилуіа.**

д. Пришлецъ азъ есмь на земли: не скрѣи отъ
мене заповѣди твоа. **Аллилуіа.**

к. Возлюбилъ душа моя возжелати судьбы
твоа на всякое время. **Аллилуіа.**

21. Запретно си гордима, проклетіи съ који скребу од
заповѣсти Твоихъ.

22. Чзми од мене срамоту и пониженіе, јер свидѣанства
Твоја истражилахъ.

23. Јер кнезиви седоше и клеветашу на ме; а слуга Твој
размишляше о законима Твојимъ.

24. Јер свидѣанства Твоја поученіе съ моје, и закони Твоји
савети съ мои.

25. Прилепи се земля душа моя, оживи ме по речі Твојој.

26. Путье моје обзавихъ, и услашио си ме; научи ме
законима Твојимъ.

27. Путь закона Твоихъ уразуми ме, и размишлябу о
чюдесима Твојимъ.

28. Задрема душа моя од чамотиње, утвори ме у речима
Твојимъ.

29. Путь неправде удали од мене, и законом Твојимъ помилуј
ме.

30. Путь истине избрахъ, судове Твоје не забравихъ.

31. Прилепи се свидѣанствима Твојимъ, Господе, нимој ме
постидети.

- їа.** Запретнѣлъ єси гѡрдымъ: проклати оуклонѣющіица ѿ заповѣдїи твоѣхъ. **їлнлѣїа.**
- їв.** Ѡмнѣ ѿ менѣ поносѣз поношенїе и оуничиженїе, ѣкѡ свидѣнїи твоѣхъ възвысѣхъ. **їлнлѣїа.**
- їг.** Не обѣдоша кнѣзи и на мѣ клеветѣхъ, рабѣ же твоѣи глѡмѣшеса во ѡправданїихъ твоихъ: **їлнлѣїа.**
- їд.** Не свидѣнїа твоѣа подчєнїе мое єсть, и совѣти мои ѡправданїа твоѣа. **їлнлѣїа.**
- їе.** Прильпѣ земли душа моя: живѣи ма по словесѣи твоимъ. **їлнлѣїа.**
- їс.** Пѣти мои възвѣстїихъ, и оуслышала мѣ єси: научи ма ѡправданїемъ твоимъ. **їлнлѣїа.**
- їз.** Пѣть ѡправданїи твоѣхъ възвѣстїи мнѣ, и поглѡмѣша вѣдѣнїа твоѣхъ. **їлнлѣїа.**
- їи.** Воздрема душа моя ѿнынѣ: оутверди ма вѣ словесѣхъ твоихъ. **їлнлѣїа.**
- їй.** Пѣть неправды ѡстѣви ѿ менѣ и законъ твой помнѣи ма. **їлнлѣїа.**
- їк.** Пѣть истинны и звѣстїи и судьбы твоѣа не забыхъ. **їлнлѣїа.**
- їл.** Прилѣпиха свидѣнїемъ твоимъ, гдѣи, не порамнѣ менѣ. **їлнлѣїа.**

32. Путемъ заповѣсти твоихъ трѣхъ, када си расширио срце мое.
33. Законоположи ми, Господѣ, путѣ правила твоихъ, и ѣга ѣу тражити свѣгда.
34. Уразуми мѣ, и истраживаѣу законъ твой, и чѣваѣу га свимъ сердцемъ моимъ.
35. Води мѣ стазомъ заповѣсти твоихъ, јер оуко коломъ зажелахъ.
36. Приклони срце мое у свѣдочанства твоеа, а не у грамзиковост.
37. Отверти очи мое да не видѣ сѣжету, на путѣ твоемъ ожнки мѣ.
38. Постави слѣзи твоемъ речъ твою, ради страха твоеа.
39. Уклони срамоту мою, од које страхѣмъ, јер сѣ судови твоји добри.
40. Ёко зажелахъ заповѣсти твое, правдомъ твоимъ ожнки мѣ.
41. И да дође на мѣ милостъ твоеа, Господѣ, спасєньѣ твое, по речѣи твоеј.
42. И одговорѣхъ рѣчачима моимъ речъ, јер се поуздахъ у речѣи твое.
43. И не узми са уста моихъ речъ истиннѣ до краја, јер се на судове твое поуздахъ.

- лв. Пѹть зѣповѣдѣй твоихъ текѹхъ, ѡгда
разширилъ єси єрдце моє. **Аллилуїа.**
- лг. Законоположи мнѣ, гдѣи, пѹть
ѡправданій твоихъ, и взыщѹ и вѣнѹ:
Аллилуїа.
- лд. Вразѹмнѣ ма, и испытаю законъ твоѣи
и сохрани и вѣмъ єрдцемъ моиѹмъ.
Аллилуїа.
- лє. Настѣви ма на стезю зѣповѣдѣй
твоихъ, ѣкѡ тѹю воєхотѣхъ.
Аллилуїа.
- лѕ. Приклони єрдце моє во свѣдѣнїа твоѣ,
а не въ лихонїство. **Аллилуїа.**
- лз. Ѡврати очи мои ѡже не вѣдѣти сѣты:
въ пѹти твоєѹмъ жнєнѣ ма. **Аллилуїа.**
- лн. Постѣви рабѹ твоєѹмѹ слово твоє въ
страхъ твоѣи. **Аллилуїа.**
- лд. Ѡмнѣ поношенїе моє, ѡже не пщєвѣхъ:
ѣкѡ сѣдѣбѣ твоѣи бѣгнѣ. **Аллилуїа.**
- лї. Сє, возжелѣхъ зѣповѣди твоѣи: въ прѣвѣдѣ
твоєѣи жнєнѣ ма. **Аллилуїа.**
- лѣ. И да прїидетъ на ма мѣть твоѣ, гдѣи,
спїєнїе твоє по словєи твоєѹмѹ. **Аллилуїа.**
- лѵ. И ѡвѣщаю поношающымъ мнѣ слово,
ѣкѡ оуповѣхъ на словєсѣ твоѣи.
Аллилуїа.
- лг. И не ѡнимѣ ѡ оѹстѣ моиѹхъ словєєѣ негнннѣ
до сѣлѣ, ѣкѡ на сѣдѣбѣ твоѣи оуповѣхъ:
Аллилуїа.

44. И чѹваѹ законъ Твоѣи свѣгда, до века, и ѹ векъ века.
45. И хоѹахъ ѹ ширини, јер заповѣсти Твоѣи истражилахъ.
46. И говорахъ о свѣдѣчанствїа Твоѣи предъ царєкїа и не
стиѹлахъ сє.
47. И поѹчавахъ сє ѹ заповѣстїа Твоѣи, које заколєхъ вєома.
48. И подїгохъ рѹкє своєѣ ка заповѣстїа Твоѣи које
заколєхъ, и ѹживахъ ѹ законїа Твоѣи.
49. Опомени сє рєчи Твоѣи слѹзи Твоєѣ, коjom сї ми дао
надѹ.
50. То мє ѹтєши ѹ понїженѹ момє, јер рєчъ Твоѣи оживи мє.
51. Горди бєзаконѣвахъ до краѣ, но одъ закона Твоѣи не
одстѹпнѹхъ.
52. Опомєнѹхъ сє сѹдова Твоѣи одъ века, Господє, и ѹтєпнѹхъ сє.
53. Жалостъ мє обѹзє одъ грѣшнїка, који оставѣлѹ законъ
Твоѣи.
54. Псалмопєвѣнїки ми бнше законї Твоѣи ѹ мєстѹ
боравнїштѣ моѣѣ.
55. Опомєнѹхъ сє ѹ нѣбн Имена Твоѣи, Господє, и сачѹвахъ
законъ Твоѣи.
56. То ми сє догоди, јер законє Твоѣи истражилахъ.

- мд.** И сохрани законъ твоѣи въ бѣдѣхъ твоихъ, въ бѣдѣхъ твоихъ. **Аллилуія.**
- мѣ.** И хождаю въ широтѣхъ твоихъ, ѣкво заповѣди твоѣи възыскаю: **Аллилуія.**
- мс.** И глаголаю о свидѣніихъ твоихъ предъ царемъ и не стыжуся: **Аллилуія.**
- мз.** И подчасъ въ заповѣдехъ твоихъ, ѣже возлюбихъ съелъ: **Аллилуія.**
- мн.** И воздвигну рѣчи мои къ заповѣдемъ твоимъ, ѣже возлюбихъ, и глумляхъ во оправданіихъ твоихъ. **Аллилуія.**
- мд.** Помани словеса твоѣя рабъ твоѣмъ, ѣхже оупованіе даю мнѣ сѣи. **Аллилуія.**
- н.** Тѣло мое оутѣши во смиреніи моемъ, ѣкво слово твоѣе живи мѣ. **Аллилуія.**
- на.** Горди законпреступахъ до сѣла: ѣ закона же твоего не оуклонихъ. **Аллилуія.**
- нв.** Поманихъ судьбы твоѣи въ бѣдѣхъ твоихъ, гдѣи, и оутѣшихъ. **Аллилуія.**
- нг.** Печаль пріятъ мѣ ѣ грѣшникъ, ѣ ставляющихъ законъ твоѣи. **Аллилуія.**
- нд.** Пѣта бѣхъ мнѣ ѣ оправданіа твоѣи на мѣстѣхъ пришельствіа моего. **Аллилуія.**
- нѣ.** Поманихъ въ ношнѣи мѣ твоѣи, гдѣи, и сохранихъ законъ твоѣи. **Аллилуія.**
- нс.** Сѣи бысть мнѣ, ѣкво ѣ оправданіи твоихъ възыскаю. **Аллилуія.**

57. Чдо си мой, Господе, рекохъ да чюкамъ законъ Твоѣи.
58. Помолихъ се лицу Твоему своимъ сердцемъ своимъ, помилуй мѣ по речн Твоею.
59. Размишляхъ о путевихъ Твоихъ, и повратихъ ногу мою на свѣдѣнствіа Твоѣи.
60. Приприми се, и не смѣти се, да чюкамъ заповѣсти Твоѣи.
61. Чждъ грѣшника саплетоше мѣ, али закона Твоего не заборахъ.
62. Ч поношъ устаюхъ да Ти се исповедамъ за судове правде Твоѣи.
63. Заједничаръ самъ свихъ који Те се боже, и који чюкаю заповѣсти Твоѣи.
64. Милости Твоѣи, Господе, пѣна је земля; законима Твоимъ научи мѣ.
65. Доброу си чинно са слугомъ Твоимъ, Господе, по речн Твоею.
66. Доброти и васпитаю и знаю научи мѣ, јер заповѣстима Твоимъ повероахъ.
67. Пре но што пониженъ бихъ, ја сагрѣшихъ, зато речъ Твою сацѣвахъ.
68. Добаръ си, Господе, и чъ добротн Твоею научиме законима Твоимъ.

- ѿз.** Чáсть моà є̀сн̄, гд̄н̄: рѣхъ сохрани́ти законъ твоѣ. **ѿлнлѣіа.**
- ѿн.** Помоли́хсѧ лицѹ твоємѹ всѣмъ є̀рдцемъ моїмъ: помилѹи мѧ по словесн̄ твоємѹ. **ѿлнлѣіа.**
- ѿд.** Помыслихъ пѣти твоѧ и́ возврати́хъ нѣзѣ моѣ во свидѣніѧ твоѧ. **ѿлнлѣіа.**
- ѿе.** Оу́го то́бнхсѧ и́ не смѹти́хсѧ сохрани́ти за́повѣди твоѧ. **ѿлнлѣіа.**
- ѿж.** Оу́жа грѣшникъ ѡбѣзашсѧ мнѣ, и́ законѧ твоєгѡ не забыхъ. **ѿлнлѣіа.**
- ѿв.** Полнощнъ воста́хъ исповѣдатисѧ тебѣ ѡ ѡдѣбахъ правды твоєѧ. **ѿлнлѣіа.**
- ѿг.** Причастникъ ѡзъ є̀смь всѣмъ бо́дымсѧ тебѣ и́ хранѣщымъ за́повѣди твоѧ. **ѿлнлѣіа.**
- ѿд.** Мл̄чнъ твоєѧ, гд̄н̄, и́спѡлнь землѧ: ѡправданіємъ твоимъ на́чн̄ ма. **ѿлнлѣіа.**
- ѿе.** Бл̄гостъ сотвори́хъ є̀сн̄ съ ра́бѡмъ твоимъ, гд̄н̄, по словесн̄ твоємѹ. **ѿлнлѣіа.**
- ѿж.** Бл̄гости и́ наказанію и́ разумѹ на́чн̄ ма, ѡакъ за́повѣдемъ твоимъ вѣровахъ. **ѿлнлѣіа.**
- ѿз.** Прѣжде да́же не смири́ти мнѧ, ѡзъ прегрѣшнхъ: сегѡ радн̄ слово твоє сохрани́хъ. **ѿлнлѣіа.**
- ѿн.** Бл̄гъ є̀сн̄ ты, гд̄н̄: и́ бл̄гостію твоєю́ на́чн̄ ма ѡправданіємъ твоимъ. **ѿлнлѣіа.**

69. Умножи се на мени неправда горделиких, а ја ћу свим срцем своим истражкати заповѣсти Твоје.
70. Усири се као млеко срце њихово, но ја се поучавахъ закону Твоєму.
71. Добро ми је што си ме унизио, да бих научио законе Твоје.
72. Добар ми је закон уста Твојих, веѣма од хнѣада злата и сребра.
- Слава:** ѿнагуја.
- И сада:** ѿнагуја.

Ѣакон ѡектенију:

Опет и опет у мирѹ, Господѹ се помолимо.

Народ: Господѣ, помилуј.

Још се молимо за упокојење душе уснулог слуге Божје (имѣ), и да му се опрости сваки грѣх вољни и невољни.

Народ: Господѣ, помилуј (трипѣт).

Да Господ Бог настани душѹ његову гдѣ праведници блаженствѹју.

Народ: Господѣ, помилуј (трипѣт).

Милост Божју, Царство небеско, и опроштај грѣхова његовихъ, молимо у Христа, бесмртнога Цара и Бога нашега.

Народ: Подај, Господѣ.

- Ѧд.** Оумножисѧ на мѧ неправда гордыхъ: ѧзъ же вѣбмъ сѣрдцемъ моимъ и спытѧю зѧповѣди твоѧ. **Ѧллилѡїа.**
- Ѧ.** Оусыриѧ ѧкѡ млекò сѣрдце нѡхъ: ѧзъ же законѡ твоємѡ побѣдихѧ. **Ѧллилѡїа.**
- Ѧа.** Блго мнѣ, ѧкѡ смрихъ мѧ сѣи, ѧкѡ да надѡдеѧ ѡправданїемъ твоимъ. **Ѧллилѡїа.**
- Ѧв.** Блгъ мнѣ законъ оустъ твоихъ пѧче тѣлцъ злѧта и сребрѧ. **Ѧллилѡїа.**
- Слѡва:** Ѧллилѡїа.
И нынѣ: Ѧллилѡїа.

По пѣрвои статїи, діаконъ:

- Пѧки и пѧки мїромъ гдѡ помолнмѧ.
Днѡкъ: Гдѡ помнѡи.
 Ѧще молнмѧ ѡ оупокоенїи душѡ оубошлгѡ рабѡ бжїѧ **[нѧн: оубошїѧ рабѡ бжїеѡ]** **нѡмѡкъ,** и ѡ сѣе протїтнмѧ сѡмѡ **[сѣи]** всѧкомѡ прегрѣшенїю, вольномѡ же и невольномѡ.
Днѡкъ: Гдѡ помнѡи **трижды.**
Ѧкѡ да гдѡ бгѡ оучинїтѡ душѡ сѡгѡ **[нѧн сѡ]**, и да бже праведнїи оупокоѡютѧ.
Днѡкъ: Гдѡ помнѡи **трижды.**
 Млчїи бжїѧ, црѣтѡ нѡнагѡ, и ѡставленїѧ грѣхѡвѡ сѡгѡ **[нѧн сѡ]**, оу хрѣтѡ безсметнагѡ црѡ и бгѡ нашегѡ пробнмъ.
Днѡкъ: Подѧи гдѡ.

Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуѡ.

Свѣштинник:

Боже духѡва и свакогѡ тѡла, коѡи си смрт сѡтро и бѡвола побѡдио, и жикѡт свѣтѡ твоѡ дарѡваѡ; Ти сам, Господе, упокоѡ души оуполог сѡтѡе тѡгѡ (**нѧн:** сѡшкнїѡ тѡѡе) (**нѧмѡ**), ѡ местѡ свѣтлом, ѡ местѡ цѡетном, ѡ местѡ одмѡра, одакле одбеже бол, тѡтѡ и ѡздисѡнѡ. Сваки грѡх што ѡе оучинно рѡчѡ, илї делѡм, илї мишѡу Ти мѡ као блгѡ и чѡвекомѡубнѡ Бог опростї, ѡер нема чѡвека да живнї а да не грѡшнї. Ти си јѡединн без грѡхѡ; правдѡ ѡе твоѡ правдѡ вѡчна, и рѡч ѡе твоѡ истннѡ.

Возглас:

ѡер си Ти вѡскрѡсѡнѡ, и жикѡт, и покоѡ оуполог сѡтѡе тѡгѡ, (**нѧмѡ**), Хрїстѡе Боже наш, и Тебнї славу ѡзноснмо, сѡ беспѡчетннм твоѡїм Оцѡм, и свѡсвѡетнм и блгннм и жикѡтѡвѡрннм твоѡїм Дѡухѡм, сѡдѡ и ѡвѡк и ѡ веѡке веѡкѡ.

Народ: Ѧмнн.

И затнм дрѡтѡ статїѡ, глѡс 5. (ѡд ст. 73-131).

На краѡѡ сваког стнѡхѡ гѡворнмо:

Помилуѡ сѡтѡѡ тѡгѡ (**нѧн:** сѡшкнїѡ тѡѡѡ).

ГД помолнмса.

Лікз: Гдн помнлди.

Сщїенникъ глаголетъ мѣтвѣ сїо:

Бже дхѡвѣз, н всѡкїа плѡти, смѣртъ поправыи н дїабола ѡпрзднївыи, н жнвѡтъ мїрѣ твоємѣ даровѡвыи: сѡмъ гдн, ѡпокоѡ дшѣ ѡрѡпшагѡ раба твоегѡ **[нлн: ѡрѡпшїа рабы твоеѡ]** **нмкз,** вѣ мѣстѣ свѣтлѣ, вѣ мѣстѣ слѡчнѣ, вѣ мѣстѣ покоѡннѣ: ѡннѡ дже ѡбѣже болѣзнь, печаль н воздыханїе. всѡкое согрѣшенїе, содѣанное нмъ слѡвомъ, нлн дѣломъ, нлн помышленїемъ, ѡкѡ блгїи члѣвколюбецѣ бгѣ простїи, ѡкѡ нѣсть челоѣкѣз, нже жнвѣ бдетъ, н не согрѣшнїтъ: ты бо сдїнъ кромѣ грѣхѡ, прѡвда твоѡ прѡвда во вѣки, н слѡво твоѡ истїнна.

Возгласъ:

ѡкѡ ты сїи воскресїе н жнвѡтъ, н покоѡ ѡрѡпшагѡ раба твоегѡ **[нлн: ѡрѡпшїа рабы твоеѡ]** **нмкз,** хрїтѣ бже нѡшъ, н тѣбѣ слѡвѣ возымаемъ, со безначальнымъ твоимъ оцѣмъ, н со пресѣтымъ, н блгїимъ, н жнвотворѡщнмъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ н прїснѡ, н во вѣки вѣкѡвѣз,

Лікз: Амїнь.

Н посѣмъ начинаемъ вторѡю стѡтїю на гласѣ сї: на коемъждо же концѣ стїхѡ глаголемъ:
Помнлди раба твоегѡ **[нлн рабѣ твоеѡ]**.

Пѣвачи почннѣ: Заповѣсти твоѣ...

Помилѡ слѡгѣ твоегѡ!

73. Рѣке Твоѣ створиле сѣ ме, н сздале сѣ ме; ѡразуми ме, н научнѣ сѣ заповѣстїма Твоїм.
74. Који се боѣ Тебе видѣе ме н обрадоваѣ се, јер се на рѣчи Твоѣ поуздаѣ.
75. Познаѣ, Господе, да сѣ судѡки Твоїи правда, н истїннѣ си ме смириѡ.
76. Нека бѣде милѡст Твоѡ да ме ѡтеши, по рѣчи Твоѡј слѡзи Твоѡе.
77. Нека ми доѣ милѡсрѣе Твоѡ, н живѣѣ, јер је закон Твоѡ поученїе моѣ.
78. Не се постїде гордѣльнїци, јер ми неправедно закоѡваѣ; а ја бѣ ѡживати ѡ заповѣстїма Твоїм.
79. Нека ми се повратѣ који Те се боѣ, н који знаѣтѣ сведѡчанства Твоѡ.
80. Нека бѣде срце моѣ непорочно ѡ законїма Твоїм, да се не блнх постїдео.
81. Чезне дѡша моѡ за спасенїем Твоїм, н ѡ рѣчи Твоѡј поуздаѣ се.

Лікхъ начиняетъ: Зѣповѣди твоѣ:
Помнѣши раба твоего [нѣ раба твоего]:

Пѣки тѣже лікхъ:

- Ѡг.** Рѣцѣ твоѣ сотвориетѣ мѣ: и создаетѣ мѣ, вразуми мѣ, и научи мѣ заповѣдемъ твоимъ.
- Ѡд.** Бо ѡщїица тебе ѡзрѣтъ мѣ: и возвеселѣтъ, ѣкѡ на словеса твоѣ ѡповѣхъ.
- Ѡе.** Разумѣхъ, гдѣ, ѣкѡ правда едѣбы твоѣ, и вѣстїи смнѣхъ мѣ еси. Помнѣши раба твоего.
- Ѡс.** Бѣди же мѣ твоѣ, да ѡтѣшитъ мѣ, по словесѣ твоемѣ раба твоемѣ.
- Ѡз.** Да прїидѣтъ мнѣ щедрѣты твоѣ, и живѣхъ бѣдѣ, ѣкѡ законъ твоѣ полученїе мое естъ.
- Ѡн.** Да постыдѣтъ гѣрдѣи, ѣкѡ неправедно беззаконнобаша на мѣ: ѣз же погумнѣхъ въ заповѣдехъ твоихъ.
- Ѡд.** Да ѡбратѣтъ мѣ бо ѡщїица тебе и вѣдѣши бѣдѣнїѣ твоѣ.
- п.** Бѣди ердѣце мое непорѣчно во ѡправданїихъ твоихъ, ѣкѡ да не постыждѣхъ.
- па.** Исчезаетъ во спсѣнїе твое дѣша моѣ, на словеса твоѣ ѡповѣхъ:

82. Ишчилише очи моѣ за речѣ твоѣ, гворѣши: Када бѣш мѣ ѡтешити?
83. Јер постадохъ као мѣх на мразѣ, законѣ твоѣ не заборахѣхъ.
84. Колико је дана слѣзи твоѣ? Када бѣш ми ѡчинити судъ одъ гонїтеля моѣхъ?
85. Причахѣ ми беззаконїи ѡживанїѣ своѣ, али не као што је законъ твоѣ, Господѣ.
86. Све сѣ заповѣсти твоѣ истина; неправедно мѣ гонѣхѣ, помози ми.
87. Умало мѣ не докраїише на землї; а ја не напуштахъ заповѣсти твоѣ.
88. По милости твоѣ оживи мѣ, и чѣвахѣ свидѣанїѣ уста твоихъ.
89. До века, Господѣ, Речъ твоѣ остаје на небѣ.
90. Изъ нараштаѣѣ ѡ нараштаѣѣ истина је твоѣ; основао си землѣ, и пребїѣ.
91. Нарѣбомъ твоѣмъ пребїѣ данъ, јеръ све и сѣ слѣжи тебѣ.
92. Да није законъ твоѣ поукѣ моѣ, тада бѣхъ пропѣо ѡ понїженїѣ мое.
93. До века небѣ заборахѣхъ законѣ твоѣ, јеръ си мѣ ѡживїо.

- пв.** Ничезоша очн мои въ слово твоё,
глаголюще: когда оутѣшиши мѧ;
пг. Зане быхъ ѣкѡ мѣхъ на сланиѣ:
ѡправданій твоихъ не забыхъ.
пд. Колѣкѡ ѣсть дній раба твоегѡ; когда
сотвориши ми ѡ гонимыхъ мѧ ѡдѣ;
пе. Побѣдѣдѣша мнѣ законопрестѣпницы
гдѣмѣнїа, но не ѣкѡ законъ твоѣй, гдѣ.
пз. Велика заповѣди твоѣ и истина:
неправедно погнаша мѧ, помози ми.
пг. Велика не скончаша мене на земли: азъ
же не ѡстѣвихъ заповѣдїй твоихъ.
пн. По млчїи твоѣй жнвї мѧ, и сохрани
свѣдѣнїа оубо твоихъ.
пд. Во вѣкѣ, гдѣ, слово твоё пребываетъ на
нбсн.
ч. Въ родѣхъ и родѣхъ истина твоѣ:
ѡновѣлѣхъ ѣсн землю, и пребываетъ.
ча. Оучниенїемъ твоимъ пребываетъ день: ѣкѡ
всѣчскаѧ рабѡтна тебѣ.
чв. Ёкѡ азъ бы не законъ твоѣй
побчїенїе моѣ былъ, тогда оубо погнѣлъ
быхъ во смрѣнїи моѣмъ:
чг. Во вѣкѣхъ не забѣдѣ ѡправданїй
твоихъ, ѣкѡ въ нихъ ѡжнѣлъ мѧ ѣсн.

94. Твоѣ самъ я, спаси мѧ, јеръ законѣ твоѣ истражилахъ.
95. Мене очекиваху грѣшници да мѧ погубѣ; свѣдочанства
твоѣа разумѣдохъ.
96. Свакога свршетка видѣхъ краѣ, широка је заповѣстъ твоѣа
вѣома.
97. Колико заколѣхъ законъ твоѣ, Господѣ; сѧкъ данъ поученїе је
моѣ.
98. Вѣѣма одъ неприѣѣтѣла моїхъ ѡмѣдрно си мѧ заповѣшѣхъ
твоѣомъ, јеръ је до вѣка моѣа.
99. Вѣѣма одъ свихъ који мѧ учѣ разумѣдохъ, јеръ свѣдочанства
твоѣа поука сѧ моѣа.
100. Вѣѣма одъ старѣца разумѣдохъ, јеръ заповѣсти твоѣе
истражилахъ.
101. Одъ свакогъ путѣа злогъ спрѣчнѣхъ ногѣ моѣе, да бнхъ сачѣвао
рѣчи твоѣе.
102. Одъ сѣдока твоїхъ не ѡклонїхъ се, јеръ си ми Ти поставїо
законъ.
103. Како сѧ слаткѣ граѣ моѣе рѣчи твоѣе, вѣѣма одъ меда и
саѣа ѡстїма моїмъ.
104. Одъ заповѣсти твоїхъ разумѣдохъ, зато ѡмрзѡхъ сваки путъ
неправдѣ, јеръ си ми Ти поставїо законъ.

- ѿд. Твóй ѿемь ѿзъ, спїи мѡ: ѿкв
 ѡправдїи твоѣхъ взыскѡхъ.
- ѿе. Мени ждѡша грѣшницы погубити мѡ:
 свидѣнїа твоѡ разумѣхъ.
- ѿс. Вскѡкѡ кончїны вѣдѣхъ конѣцъ: широкѡ
 заповѣдь твоѡ сѣлаѡ.
- ѿз. Кóль возлюбѣхъ законъ твоѡ, гдїи: вѣсь
 день получѣнїе моѡ ѿте.
- ѿи. Пѡче вѣгъ моѣхъ оумдрѣлѡ мѡ ѿи
 заповѣдїю твоѡю, ѿкв въ вѣкъ мѡ ѿ
 ѿте.
- ѿд. Пѡче вѣхъ оучищнѣхъ мѡ разумѣхъ, ѿкв
 свидѣнїа твоѡ получѣнїе моѡ ѿте.
- ѿ. Пѡче стѡрѣцъ разумѣхъ, ѿкв
 заповѣди твоѡ взыскѡхъ.
- ѿл. Ѹ всѡкагѡ пѣти лѣкѡва возбранѣхъ
 ногѡмъ моѣмъ, ѿкв да сохраниѡ словеса
 твоѡ:
- ѿв. Ѹ сдѣбъ твоѣхъ не оуклонѣхъ, ѿкв
 ты законоположилѡ ми ѿи.
- ѿг. Кóль сладкѡ горѣни моѡмъ словеса твоѡ:
 пѡче мѡда оутѡмъ моѣмъ.
- ѿд. Ѹ заповѣдїи твоѣхъ разумѣхъ: сегѡ рѡди
 возненавѣдѣхъ всѡкъ пѣть неправды.

105. Светланикъ је ногама мојим реч Твоја, и светлост
 стазама мојим.
106. Заклех се и одицих да чѣкам судове правде Твоје.
107. Понизих се до краја; Господѣ, оживи ме по реч Твојој.
108. Обровољне приносе уста мојих благоколи, Господѣ, и
 судокима Твојим научи ме.
109. Душа је моја у рукама Твојим свагда, и закона Твога не
 заборакихъ.
110. Поставише ми грѣшници замку, и од заповѣсти Твојих не
 замутахъ.
111. Наследих свидѣнїа Твоја до века, јер су радост срца
 мога.
112. Приклоних срце моје да твори законе Твоје, до века за
 награду.
113. Безаконике омрзох, а закон Твој заколехъ.
114. Помоћник мој и заштитник мој јеси Ти, у реч Твоје
 поуздах се.
115. Уклони се од мене, лукави, и истражићу заповѣсти Бога
 мојега.
116. Заштити ме по реч Твојој, и живећу, и не посрами ме од
 очекивања мога.

- рѣ.** Свѣтѣльники ногама моима законъ твоѣ,
и свѣтъ стезамъ моимъ.
- рѣ.** Кляхца и поствихъ сохрани ти здьбы
правды твоѣ.
- рѣ.** Смирхца до сѣла: гдн, жнвн ма по
словесн твоемъ.
- рн.** Вольнаа оуцѣ моихъ блгоболн же,
гдн, и здьбамъ твоимъ надчн ма.
- р.д.** Дшла моа вь рѣкѣ твоѣю вынѣ, и
закона твоегѡ не забыхъ.
- рн.** Положиша грѣшницы сѣть мнѣ: и ѡ
зѣповѣдн твоихъ не заблдохъ.
- рлн.** Наслѣдовахъ свндѣнїа твоѣ во вѣкхъ,
ѣкѡ радѡванїе сѣрдца моегѡ сѣтъ:
- рѣн.** Приклонихъ сѣрдце моѣ сотвори ти
ѡправданїа твоѣ вь вѣкхъ за воздаанїе.
- рн.** Законопрестѣпныа возненавидѣхъ, законъ
же твоѣ возлюбихъ.
- рлн.** Помощникъ моѣ и заступникъ моѣ сѣн
тъ: на словеса твоѣ оуповахъ.
- рѣн.** Оуклоннхца ѡ менѣ, лѣквншющн, и
нспытаю зѣповѣдн бга моегѡ.
- рѣн.** Застѣпн ма по словесн твоемъ, и жнвз
здѣ: и не порамн менѣ ѡ чланїа моегѡ:

117. Помози ми, и спашу се, и поучаваху се у законима
Твоимъ свагда.
118. Поништи си све који одступају од закона Твоихъ, јер је
неправедна замисао ннхова.
119. Као преступнике сматрахъ све грешнике земље, ради тога
закомахъ свѣдочанства Твога.
120. Прикуј страху Твоме тело моје, јер се сѣдова Твоихъ
војимъ.
121. Чиннихъ сѣд и правду, не предај ме онима који ми чини
неправду.
122. Сачекај слугу Твога на добро, нека ме не клеветажу
горделивци.
123. Очи моје испилеше за спасењемъ Твоимъ, и за речју
правде Твоје.
124. Чини са слугѡмъ Твоимъ по милости Твојој, и законима
Твоимъ научи ме.
125. Слуга самъ Твој, уразуми ме, и познаху свѣдочанства
Твога.
126. Време је Господу чинити; разорише законъ Твој.
127. Ради тога закомахъ заповѣсти Твоје вѣлма од злата и
топаза.

- рѣ.** Помози ми, и испиши, и получиши во оправданіихъ твоихъ быти.
- рп.** Оубижиши еси вса шестипащыа ш оправданій твоихъ: яко неправедно помышленіе ихъ.
- рп.** Преступащыа нещевыхъ вса грѣшныа земли: егѡ ради возлюбихъ свидѣніа твоа.
- рк.** Пригвозди страхъ твоемъ плоти моа: ш идеже во твоихъ оубоихъ.
- рѣ.** Сотвориши да и пряди: не предаждь мене ѡбидѣщымъ ма.
- рѣ.** Воспримн раба твоего во блго, да не ѡклеветаютъ мене грдн.
- рѣ.** Очн мой исчезотѣ во спеніе твоє и въ ѡбо пряды твоа:
- рѣ.** Сотвори из рабѡмъ твоимъ по мѣти твоєй, и оправданіемъ твоимъ надн ма.
- рѣ.** Рабъ твои есмь азъ: вразуми ма, и оубѣмъ свидѣніа твоа.
- рѣ.** Врема сотвори ти гдєви: разориша законъ твои.
- рѣ.** Егѡ ради возлюбихъ заповѣди твоа паче злата и топзѣа.
- рп.** Егѡ ради ко вѣмъ заповѣдемъ твоимъ направлахъ, всакъ путь неправды возненавидѣхъ.

128. Ради того по свима заповѣстима Твоимъ управлахъ се, сваки путь неправедан омысохъ.
129. Чудесна су сведочанства Твоа, того ради истражикаше душа моа.
130. Обѣа речн Твоихъ просветяше, и уразумяше децу.
131. Уста своа отвори, и привокохъ духъ, же заповѣсти Твоє зажелахъ.

Слава: Помилуј слугу твоего.

И сада: Помилуј слугу твоего.

Онда: Мала заупокојена јектенија.

Опет и опет у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Још се молимо за упокојєње душе уснѡлог слуге Божјег (или: слѡшкнє Божјег) (имє), и да му се опрости сваки грѣхъ колни и неколни.

Народ: Господе, помилуј (трицѣт).

Да Господ Бог настани души његову гдє праведници блаженствѡју.

Народ: Господе, помилуј (трицѣт).

Милост Божју, Царство небеско, и опроштај грѣхова његовихъ, молимо у Христа, бесмртнога Цара и Бога нашега.

Народ: Податъ, Господе.

рѣд. **Д**ѣвна вѣдѣніа твоѣ: егѡ радн испытѣ ѿ дѡшѣ моѡ.

рл. **И**влѣніе словѣс твоихъ просвѣщѣетъ и вразумлѣетъ младѣнцы.

рла. **О**успѣтѣ моѡ ѡверзѡхъ и привлѣкѡхъ дѡхъ, ѣкѡ заповѣдѣи твоихъ желѣхъ.

Слѡва: Помнѣи раба твоегѡ.

И нынѣ: Помнѣи раба твоегѡ.

По ѡмъ статїи, діаконъ:

Пѣки и пѣки мѣромъ гдѡ помолнмѣ.

Діакъ: Гдѣ помнѣи.

Ѧще молнмѣ ѡ оупокоѣніи дѡшѣ оупошѣгѡ раба бжїа [нлн: оупошѣ раба бжїей] **нмкз**, и ѡ ѣже просїтннѣ ѡмѡ [ѡн] вѣкомѡ прегрѣшенїю, вѡльномѡ же и невѡльномѡ.

Діакъ: Гдѣ помнѣи **трижды**.

Икѡ да гдѣ бгѣ оучннѣтъ дѡшѡ ѡгѡ [нлн ѡн], ндѣже праведнїи оупокоѡютѣ.

Діакъ: Гдѣ помнѣи **трижды**.

Млчн бжїа, црѣтѣ нѣнагѡ, и ѡставлѣніа грѣхѡвѣ ѡгѡ [нлн ѡн], оу хрѣтѣ безсмѣтнагѡ црѣа и бгѣ нашегѡ прѡснмѣ.

Діакъ: Подѣи гдѣ.

Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуѣ.

Свѣштенник:

Боже дѡхова и скакога тела, који си смрт сѣтро и ѡкола победно, и живот свету твоѣ даровао; Ти сам, Господе, упокоу дѡшу оуполог сѣте твога (нлн: сѣшкнѣ твоѣ) (нмѣ), у мѣсту светлом, у мѣсту цветном, у мѣсту одмора, одакле одбеже бол, тѣта и уздѣсанѣ. Сѡаки грѣх што је оучннѣ рѣтѣ, нлн делом, нлн мншѣу Ти мѣ као благ и човекомѡтнв Бог опростн, јер нема човека да живн а да не грѣшн. Ти си једнн без грѣха; правда је твоѣа правда вѣчна, и рѣч је твоѣа истннѣ.

Возглас:

Јер си Ти вѡскрѣсѣнѣ, и живот, и покоу оуполог сѣте твога, (нмѣ), Хрїсте Боже наш, и Тебн славу оуноснмо, сѣ беспѡчетннм Твоѣнм Оцем, и свѣсвѣтнм и блгнм и животворннм твоѣнм дѡхом, сѣа и оуек и оу векове векова.

Народ: Ѧмнн.

И затнм треѡу статнѣу, глас 3.

Имѣ твоѣ: Ѧланѡѣа!

Пѣвачн пѣкаѣу:

Гдѣ помолнмса.

Лікз: Гдн помнлѣн.

Сщїенникъ глаголетъ мѣтвѣ сїн:

Бже дѣхѣвъ, н всѣкѣа плѣтн, смѣртѣ попрабѣннѣ н дѣабола оупраздннѣвннѣ, н жнвѣотѣ мѣрѣ твоємѣ даровѣбннѣ: сѣмѣ гдн, оупокѣннѣ дѣшѣ оупрѣпшагѣ рабѣ твоерѣ [нлн: оупрѣпшѣа рабѣ твоерѣ] **нмѣкз,** вѣ мѣстѣ свѣтлѣ, вѣ мѣстѣ слѣчнѣ, вѣ мѣстѣ покѣннѣ: ѡннѣдѣже ѡбѣжѣ болѣзнь, печѣль н въздыханіе. всѣкое согрѣшѣніе, содѣланное нмѣ слѣвомѣ, нлн дѣломѣ, нлн помышлѣніемѣ, ѣкѣ блгннѣ члѣвѣколюбѣцѣ бѣгѣ прѣстн, ѣкѣ нѣстѣ чѣловѣкѣ, нже жнвѣ бѣдетѣ, н не согрѣшнѣтѣ: тѣ бо сѣдннѣ кромѣ грѣхѣ, прѣвѣда твоѣ прѣвѣда во вѣкн, н слѣво твоѣ нстннн.

Возглас:

ѣкѣ тѣ сн възкрѣніе н жнвѣотѣ, н покѣннѣ оупрѣпшагѣ рабѣ твоерѣ [нлн: оупрѣпшѣа рабѣ твоерѣ] **нмѣкз,** хрѣтѣ бже нашѣ, н тѣбѣ слѣвѣ възмылѣемѣ, со безначѣльннѣмѣ твоімѣ оцѣмѣ, н со прѣстѣбннѣмѣ, н блгннѣмѣ, н жнвѣотѣворѣщннѣмѣ твоімѣ дѣомѣ, нынѣ н прнснѣнѣ, н во вѣкн вѣкѣвъ.

Лікз: ѣмннѣ.

Н пакн начннѣемѣ третїю статїю на гласѣ третїн:
нма твоѣ: **ѣлнлѣа.**

Пакн тѣнже лікз поѣтѣ:

- 131. Погледаѣ ме н смнлѣѣ се на ме, као што чнннше оннма коѣн дѣбѣ нме твоѣ. ѣлнлѣа.
- 132. Сѣопѣ моѣ оупрѣтн по рѣчн твоѣѣ, н нека ннкакѣво безакѣнѣ не оклада мнѣомѣ. ѣлнлѣа.
- 134. Избаки ме од клеветѣ дѣдѣскѣ, н чѣвѣаѣѣ заповѣстн твоѣѣ.
- 135. Лнцѣ твоѣѣ прѣскѣтлн на слѣтѣ твоѣѣ, н наѣчн ме закѣннма твоѣѣм.
- 136. Изворѣ кода нзведѣше очн моѣѣ, зато што не сѣчѣкаше закѣн твоѣѣ.
- 137. Пракѣдан сн, Господѣ, н правн сѣ судѣкн твоѣѣ.
- 138. Заповѣдно сн пракѣѣ свѣдѣчанѣства твоѣѣ, н нстннѣ твоѣѣѣ вѣома.
- 139. Изѣде ме рѣкѣност за дом твоѣѣ, јѣр забѣравннше рѣчн твоѣѣ непруѣятѣлн моѣѣ.
- 140. Разжежена је рѣч твоѣѣ вѣома, н слѣта твоѣѣ закомѣ је.
- 141. ѣлаѣн сам ја н ѣннжен, закѣнѣ твоѣѣ не забѣракиѣ.
- 142. Пракѣда је твоѣѣѣ пракѣда до вѣка; н закѣн је твоѣѣѣ нстннн.
- 143. Тѣѣта н нѣвола снаѣоше ме; заповѣстн твоѣѣѣ поѣѣка сѣ моѣѣѣ.

- рѣв. Призри на мѧ, и помилуй мѧ, по сдѣлу
любавицихъ имѧ твоѣ. **Аллилуѧ.**
- рѣг. Стыпы мой направь по словеси
твоимѹ, и да не блудятъ мноу вѣкое
беззаконіе: **Аллилуѧ.**
- рѣд. Избавь мѧ ѿ клеветы челоувеческѧ, и
сохрани зѧповѣди твоѧ. **Аллилуѧ.**
- рѣе. Лице твоѣ просвѣти на раба твоего и
научи мѧ ѡправданіемъ твоимъ. **Аллилуѧ.**
- рѣс. Исходца воднаѧ изведѡстѣ очи мои,
понеже не сохранихъ закона твоего.
Аллилуѧ.
- рѣз. Прѣизъ сѣи, гдѣи, и правь сдѣи твои:
Аллилуѧ.
- рѣи. Заповѣдалъ сѣи правду свидѣніѧ твоѧ,
и истиннѣ сѣлѡ. **Аллилуѧ.**
- рѣд. Истѧла мѧ сѣтъ ревности твоѧ: ѧкѡ
забыша словеса твоѧ врази мои. **Аллилуѧ.**
- рѣм. Разжжено слово твоѣ сѣлѡ, и раба твоѧ
возлюбѣ. **Аллилуѧ.**
- рѣла. Юнѣишій азъ сѣсмь и оуничженъ:
ѡправданій твоихъ не забыхъ. **Аллилуѧ.**
- рѣв. Правда твоѧ правда во вѣкз, и законъ
твоѧ истиннѧ. **Аллилуѧ.**
- рѣг. Скѡрбен и нѣждн ѡбрѣтѡша мѧ:
зѧповѣди твоѧ поученіе моѣ.
Аллилуѧ.

144. Сведочанства сѹ Твоѧ правда до века; уразуми мѧ, и
живи мѧ.
145. Закапихъ своимъ срцемъ моимъ; услыши мѧ, Господѣ; законѣ
Твоѣ тражи мѧ.
146. Закапихъ Тебѧ, спаси мѧ, и чѹва мѧ сведочанства Твоѧ.
147. Претекохъ пре времена, и закапихъ; ѹ рѣчи Твоѣ поуддахъ
сѧ.
148. Претекохъ очи моеѹ утро, да изучавамъ рѣчи Твоѣ.
149. Гласъ мой чѹдѣ, Господѣ, по милости Твоѣ; по сѹдѹ Твоѣ
оживи мѧ.
150. Приближиши сѧ коимъ мѧ гонѣ беззаконіемъ, а одъ закона
Твоѧ удалиши сѧ.
151. Близѹ си Ти, Господѣ, и вси сѹ путеви Твоѧ истина.
152. Одъ почетѣѧ познахъ одъ сведочанства Твоѧ, да си ихъ
до века основаю.
153. Види пониженіе мое, и избави мѧ, јеръ законъ Твоѧ не
заборакихъ.
154. Суди сѹдъ мой, и избави мѧ; ради рѣчи Твоѣ оживи мѧ.
155. Далеко јѣ одъ грѣшника спасеніе, јеръ законѣ Твоѣ не
потражиши.

- рмд.** П^ра^вд^а св^ѣдѣ^ні^ѧ тво^ѧ въ вѣ^кз:
в^раз^ум^ні^ѧ ма, и ж^нв^ѣз б^ѣд^ѣ. **Ѳ**л^лн^ді^ѧ.
- рмѣ.** В^оз^ва^хз в^ѣт^ѣм^з с^ѣрд^цем^з мо^ѧм^з, о^уг^лы^бш^н
м^ѧ, г^дн: ѡ^пр^ав^дѧ^ні^ѧ тво^ѧ въ з^ыщ^ѣ.
Ѳл^лн^ді^ѧ.
- рмс.** В^оз^ва^хз т^н, с^пс^н ма, и сох^ран^ѡ св^ѣдѣ^ні^ѧ
тво^ѧ. **Ѳ**л^лн^ді^ѧ.
- рмз.** П^ред^вар^ні^хз въ без^го^ді^н и в^оз^ва^хз: на
сло^вес^ѧ тво^ѧ о^уп^ов^ѣа^хз. **Ѳ**л^лн^ді^ѧ.
- рмн.** П^ред^вар^ні^ст^ѣ ѡ^чн мо^ѧ ко о^ут^рѣ,
п^оу^чн^нт^нс^ѧ сло^вес^ѣм^з тво^ѧм^з.
Ѳл^лн^ді^ѧ.
- рмд.** Г^лѣ^з мо^ѧ о^уг^лы^бш^н, г^дн, по м^лт^н тво^ѧѣ:
по с^ѣд^ѣт^ѣ тво^ѧѣ ж^нв^ѣ ма. **Ѳ**л^лн^ді^ѧ.
- рн.** П^ре^бл^ѣж^нш^ѧс^ѧ г^он^ѧщ^ні^ѧ ма без^зак^он^нѣ^мз:
ѡ^зак^он^ѧ же тво^ѧѣ о^уд^ѧл^нш^ѧс^ѧ.
Ѳл^лн^ді^ѧ.
- рпа.** Б^лн^з ѣ^сн т^ы, г^дн, и вс^ѧ п^ѣт^ѣ тво^ѧ
н^ѣст^нн^ѧ. **Ѳ**л^лн^ді^ѧ.
- рпв.** Н^пер^вѧ п^оз^на^хз ѡ^з св^ѣдѣ^ні^ѧ тво^ѧх^з, ѣ^кѡ
въ вѣ^кз ѡ^нов^ѧл^з ѧ ѣ^сн. **Ѳ**л^лн^ді^ѧ.
- рпг.** В^нжд^ѣ с^мн^рѣ^ні^ѣ мо^ѧ и н^зм^ні^ѧ ма: ѣ^кѡ
зак^он^ѧ тво^ѧѣ не заб^ѣх^з. **Ѳ**л^лн^ді^ѧ.
- рпд.** С^ѣд^н с^ѣд^з мо^ѧ и н^зб^ѣв^н ма: сло^вес^ѣ
тво^ѧѣ ж^нв^ѣ ма. **Ѳ**л^лн^ді^ѧ.
- рпѣ.** А^лл^ѣче ѡ^з гр^ѣш^нн^кз с^пс^ѣн^іѣ, ѣ^кѡ
ѡ^пр^ав^дѧ^ні^ѧ тво^ѧх^з не в^зы^ск^ѧш^ѧ.
Ѳл^лн^ді^ѧ.

156. Ѣ^нлос^рѣ^ѣ је тво^ѧѣ мно^го, Г^осп^од^ѣ; по с^ѣд^ѣ тво^ѧѣ
о^жн^ки м^ѣ.
157. Ѣ^ног^н с^ѣ п^рог^он^нт^ѣл^н и у^тѣ^ѣт^ѣк^ѧч^н мо^ѧ, од
ск^ѣд^ѣч^ѧст^ѧа тво^ѧх^з не од^ѣст^ѣп^нх.
158. В^нд^ѣх од^ѣст^ѣп^нн^кѣ, и р^ѧз^ѣд^ѧх с^ѣ, ј^ѣр р^ѣч^н тво^ѧѣ не
с^ѧч^ѣк^ѧш^ѣ.
159. В^нд^н да з^ѧп^ок^ѣст^н тво^ѧѣ з^ѧк^ол^ѣ; Г^осп^од^ѣ, м^ло^шѣ^ѣ
тво^ѧѣ о^жн^ки м^ѣ.
160. П^оч^ѣт^ѧк^ѣ је р^ѣч^н тво^ѧх^з и^ст^нн^ѧ, и до в^ѣк^ѧ с^ѣ с^ѣк^ѣ
п^рѧв^дѣ тво^ѧѣ.
161. Н^ѧч^ѣл^ѧн^нц^ни м^ѣ п^рог^он^нѣ н^нз^ѧш^ѧ, и од р^ѣч^н тво^ѧх^з у^ѣб^ѣѧ
с^ѣ с^ѣрд^цѣ мо^ѧѣ.
162. О^бр^ѧд^ѣк^ѧѣ с^ѣ р^ѣч^нма тво^ѧѣ, к^ѧѡ к^ѧѡ^ѧ н^ѧл^ѧз^н
д^ѣб^ѣт^ѧ мно^гѣ.
163. Н^ѧ н^ѣп^рѧв^дѣ о^мр^зѡх и з^ѧд^нх с^ѣ, а з^ѧк^он тво^ѧѣ
з^ѧк^ол^ѣ.
164. С^ѣд^ѧм п^ѣт^ѧ на д^ѧн х^вѧл^нх те з^ѧ с^ѣд^ѣк^ѣ
п^рѧв^дѣ тво^ѧѣ.
165. Ѣ^нр је мно^гн л^ѣѣ^ѣт^ѣл^нма з^ѧк^он^ѧ тво^ѧѣ, и н^ѣм^ѧ
н^ѣ сп^ѣт^нц^ѧѧ.
166. Н^ѣш^ѣк^ѧн^ѣв^ѧх с^пѧс^ѣн^ѣ тво^ѧѣ, Г^осп^од^ѣ, и з^ѧп^ок^ѣст^н
тво^ѧѣ з^ѧк^ол^ѣ.
167. С^ѧч^ѣѣѧ д^ѣш^ѧ мо^ѧѣ з^ѧп^ок^ѣст^н тво^ѧѣ, и з^ѧк^ол^ѣ
н^ѣ в^ѣѡ^мѧ.

- рѣс.** Щедрѣты твоѣ мнѣмъ, гдѣ: по сдѣбѣ твоѣи жнѣи ма. **Аллилуѣа.**
- рѣз.** Мнози изгонѣи ма и стѣжѣи ми: ѿ свидѣнїи твоѣхъ не ѡклонїхса. **Аллилуѣа.**
- рѣн.** Видѣхъ неразѣмѣяющыи и нестѣхъ: ѣкѡ словесъ твоѣхъ не сохраниша. **Аллилуѣа.**
- рѣд.** Внѣждь, ѣкѡ заповѣди твоѣ возлюбїхъ: гдѣ, по млѣти твоѣи жнѣи ма. **Аллилуѣа.**
- рѣе.** Начѣло словесъ твоѣхъ истина, и во вѣкѣхъ всѣ сдѣбѣи правды твоѣѣ. **Аллилуѣа.**
- рѣа.** Внѣзи погнаша ма тѣне: и ѿ словесъ твоѣхъ ѡбоѣса сердце мое. **Аллилуѣа.**
- рѣв.** Возрадѣюса азъ ѡ словесѣхъ твоѣхъ, ѣкѡ ѡбѣтѣхъ корысть многѣ. **Аллилуѣа.**
- рѣг.** Неправдѣхъ возненавидѣхъ и ѡмерзѣхъ: законъ же твоѣи возлюбїхъ. **Аллилуѣа.**
- рѣд.** Седмерицею днѣмъ хвалихъ тѣ ѡ сдѣбѣхъ правды твоѣѣ. **Аллилуѣа.**
- рѣе.** Миръ многъ любѣщымъ законъ твоѣи, и несть имъ соблазна. **Аллилуѣа.**
- рѣс.** Чѣхъ спсѣнїѣ твоѣмъ, гдѣ, и заповѣди твоѣи возлюбїхъ. **Аллилуѣа.**
- рѣз.** Сохрани душа моѣ свидѣнїѣ твоѣи и возлюбїи тѣ. **Аллилуѣа.**

168. Сачувахъ заповѣсти Твоѣи и свидѣнїѣ Твоѣи, јер сѣски пѣтеки моѣи предъ Тобомъ, Господѣ.
169. Нека се приближи молюще моѣи предъ Тебѣ, Господѣ; по рѣчи Твоѣи ѡчисти мѣ.
170. Да издаѣ прозба моѣи предъ Тебѣ, Господѣ; по рѣчи Твоѣи избави мѣ.
171. Изговорише уста моѣи песнѣмъ, кагда мѣ научиши законима Твоѣими.
172. Говорише језикъ моѣи рѣчи Твоѣи, јер сѣски заповѣсти Твоѣи правда.
173. Нека будѣ рука Твоѣи да мѣ спасѣ, јер заповѣсти Твоѣи избави мѣ.
174. Зажедохъ спасенїе Твоѣе, Господѣ, и законъ Твоѣи поученїе јѣ моѣи.
175. Живѣше душа моѣи, и хвалише Тебѣ, и судови Твоѣи помоги ми.
176. Замѣтахъ као овца изгубљена; потражи слѣдѣ Твоѣи, јер заповѣсти Твоѣи не заборахъ.

И по закрьткѣ одмахъ:

Благословенъ си, Господѣ, научи мѣ наредѣбама твоѣими.

- рѣн.** Сохранихъ заповѣди твоѣ и вѣдѣніа твоѣ, ѿкъ всѣхъ пѣтїи моѣ предъ тобою, гдн. **Аллилуїа.**
- рѣд.** Да приближится моленіе моѣ предъ тѣмъ, гдн: по словесѣи твоимъ вразуми ма. **Аллилуїа.**
- рѣо.** Да внидетъ прошеніе моѣ предъ тѣмъ: гдн, по словесѣи твоимъ избави ма. **Аллилуїа.**
- рѣл.** Ѹрѣгнѣтъ ѹсѣтнѣ моѣ пѣнїе, ѣгда научиши ма ѡ правданїемъ твоимъ. **Аллилуїа.**
- рѣв.** Провѣщаетъ ѡзыкъ мой словеса твоѣ, ѿкъ всѣхъ заповѣди твоѣ правда. **Аллилуїа.**
- рѣг.** Да бѣдетъ рѣка твоѣ ѣже спсѣти ма, ѿкъ заповѣди твоѣ изболнхъ. **Аллилуїа.**
- рѣд.** Возжелѣхъ спсѣнїе твоѣ, гдн, и законъ твоѣи наученїе моѣ ѣсть. **Аллилуїа.**
- рѣе.** Живѣ бѣдетъ душа моѣ и во свѣтъ твоѣ: и ѡдѣбѣи твоѣ помогѣтъ мнѣ. **Аллилуїа.**
- рѣс.** Заблуднхъ ѿкъ ѡвчѣ погнѣшєє: взыщи раба твоего, ѿкъ заповѣдїи твоимъ не забыхъ. **Аллилуїа.**

И по концѣ ѡбїе, на гласъ ѣ:

Благословенъ ѣси гдн, научи ма ѡ правданїемъ твоимъ.

Савор Светителя пронађе извор живота и врата раја; ја сам изгубљена окца, да биѣхъ покажанемъ пронашао путъ, позови ме, Спасе, и спаси ме.

Благословен си, Господе, научи ме наредбама твоимъ.

Светители, који сте проповѣдали Јагње Божје, и били заклани као јагњаци, и прешли у живот нестварик и вечни, Нѣга, Мученици, молитѣ усрдно, да нам опрости дѣтоке.

Благословен си, Господе, научи ме наредбама твоимъ.

Сви ви који сте ишли ускимъ тѣжнимъ путемъ, у животу Крстѣ као жарамъ носили, и за Иномъ ишли веромъ: Ходите, уживајте почастѣи и небеске венце које самъ вамъ припремио.

Благословен си, Господе, научи ме наредбама твоимъ.

Слика самъ неизрецике твоје славе, како носимъ ранѣ грѣхока; смилуј се, Господару, на своје створенїе, и очисти своимъ милосрѣдемъ; и дај ми жельну отацкину, чинѣни ме опетъ жителемъ раја.

Благословен си, Господе, научи ме наредбама твоимъ.

Сѣбѣхъ ликъ ѡбръте и стѣнникъ жнзни и двѣрь райскѣю, да ѡбръщѣ и ѡзъ пѣть покааніемъ, погнѣшее ѡбчѣ ѡзъ ѣсмь: воззови ма спсе, и спси ма.

Блгословѣнъ єси гдн, научи ма ѡправданіемъ твоимъ.

Игна бжѣа проповѣдавше, и заклани бѣвше ѣкоже агнцы, и къ жнзни нестарѣемѣи стѣи, и приносѣщнѣи претѣвльшемъ, того прилѣжнѡ мѣнцы молнте, долговъ разрѣшеніе намъ даровати.

Блгословѣнъ єси гдн, научи ма ѡправданіемъ твоимъ.

Въ пѣть ѡзкѣи хѡждшии прикѡрбный, вси въ жнтіи крѣтѣ ѣкѡ ѣрѣмъ взѣмшии, и мнѣ послѣдовавшии вѣрою, приндѣте насладѣтсѣа, и хже ѡгѡтѡбахъ вамъ почестей и вѣнцѣвъ нѣныхъ.

Блгословѣнъ єси гдн, научи ма ѡправданіемъ твоимъ.

Ѡбразъ єсмь неизреченна твоеа славы, ѡще и ѣзвы ношѣ прегрѣшеній, ѡщѣдри твое ѡзданіе блго, и ѡчисти твоимъ блгодѣробіемъ, и возжелѣнное ѡтѣчество подаждь ми, раа пакн жнтелѣ ма ѡтворѣа.

Блгословѣнъ єси гдн, научи ма ѡправданіемъ твоимъ.

Ти који си ме некада сздао из небиа, и почастковао твоимъ божанскимъ ликомъ, а збогъ прекршаја заповѣсти опетъ кратко у земљу из које самъ ѡзетъ, врати ме богослнчности, да се у пркѡбитнѣу лепѡтѣ ѡвѣимъ.

Благословенъ си, Господѣ, научи ме наредбама твоимъ.

Упокој, Боже слѣтѣ твога (или: слѣшкинѣу твоју), и смести га у рай, гдѣ хорѡви Свѣтитѣла, Господѣ, и праведници сијају као звѣзда; упокој ѡснѡлогъ слѣтѣ твогъ, не глѣдѣи ни на какѣ грѣхе ѣгове.

Слава: Трѡстѣркѣу свѣтлѡстѣ Једнога Божанства побожно ѡпекајмо кнѣѣи: свѣтъ јеси, Ѡче беспѡчетни, сабеспѡчетни Сине, и божанствени Душе! просвети насъ који Ти верѡмъ слѣжимъ, и избави ѡдъ вѣчнога ѡгња.

И сада: Радѣ се Чистѣ, која си родила Бога телѡмъ на спасѣнѣ свију, и кожомъ родъ лѣдски наѣ спасѣнѣ; да бисмо Тѡбомъ нашии рай, Богороднице чистѣ, благословѣна.

Илиѣѣа, илиѣѣа, илиѣѣа, слава Теби, Боже (трнѣѣт).

Ѡакоу жектѣннѣу:

Дрѣвле оубо ѿ не сщнхъ создавый ма, и
образомъ твоимъ бжественнымъ почтѣи,
преступленіемъ же заповѣди, пакн ма
возвративый въ зѣмлю, ѿ неже взатъ быхъ, на
ѣже по подобію возведи, дрѣвнѣю добротю
возвразити.

Блгословенъ еси гди, научи ма
о правдіи твоей.

Оупокон бже раба твоего [или раба твою],
и оучни еси [ю] въ раи, и дѣже лица стѣхъ гди,
и прѣвнцы сѣютъ такъ свѣтила, оубошымъ раба
твою оупокон, презирама ихъ вса оградѣнѣма.

Слѣва: Трисиачтельное единаго бжества
блгочестно поемъ, вопіюще: стъ еси оубо
безначальный, безначальный снѣ, и бжественный
дшѣ, провѣтн насъ въ рою тебѣ сдѣлахъ и
вѣчнаго огня нехити.

И нынѣ: Радуйся чѣла, бѣа плотію
рождаша во спсѣніе всѣхъ, ѣюже родъ человѣчскій
оубрѣте спсѣніе, тобою да оубрашемъ раи, бѣе
чѣла, блгословенна.

Аллаѣа, аллаѣа, аллаѣа, слѣва тебѣ бже.
Трижды.

По ѣн стачтѣи, и по непорочныхъ тропарѣхъ,
дѣакохъ:

Опет и опет у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуй.

Још се молимо за упокоєнѣ дшѣ уснулог сѣте Божјѣ (или: сѣтѣ Божјѣ) (имѣ), и да му се опрости сваки грѣхъ вольни и
невольни.

Народ: Господе, помилуй (трипѣт).

Да Господ Бог настани дшѣ ѣгову гдѣ праведници блаженствуй.

Народ: Господе, помилуй (трипѣт).

Милост Божју, Царство небеско, и опрощаѣ грѣхова ѣговихъ,
молимо у Христа, бесмртнога Цара и Бога нашего.

Народ: Пода, Господе.

Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуй.

Свѣтѣник:

Боже дшѣа и свакога тела, који си смрт сѣтро и ѣакола
побѣдно, и жикот свѣту твоѣ даровао; Ти сам, Господе, упокоу
дшѣ уснулог сѣте твога (или: сѣтѣ твоѣ) (имѣ), у мѣстѣ
свѣтлом, у мѣстѣ цветном, у мѣстѣ одмора, одакле одбеже боа, тѣга
и уздѣсаѣ. Сваки грѣхъ што је учинио рѣчу, или делом, или мишлѣ
Ти му као благъ и чокѣколуѣвнѣ Богъ опрости, јеръ нема чокѣка да живнѣ
а да не грѣши. Ти си једини безъ грѣха; правда је твоја правда вѣчна,
и рѣчъ је твоја истина.

Пѣки и пѣки мѣромъ гдѣ помолнмѣ.

Анѣ: Гдѣ помнѣи.

Ѹце молнмѣ ѡ ѡпокоѣніи дѣши ѡропшагѡ раба бжѣа [нѣ: ѡропша раба бжѣи] **нѣкѣ,** и ѡ ѣже прѡстѣтнѣ ѣмѣ [ѣи] всѣкомѣ прѣгрѣшенію, вѣльномѣ же и невѣльномѣ.

Анѣ: Гдѣ помнѣи **трижды.**

Ѹкѡ да гдѣ бѣ ѡчннѣтѣ дѣшѣ ѣгѡ [нѣ ѣа], нѣѣже прѣведнѣи ѡпокоѣютѣ.

Анѣ: Гдѣ помнѣи **трижды.**

Мѣтн бжѣа, цѣтѣ нѣнагѡ, и ѡставленѣа грѣхѡвѣ ѣгѡ [нѣ ѣа], ѡ хрѣта безсметнагѡ цѣа и бѣа нѣшегѡ прѡсмѣ.

Анѣ: Подѣи гдѣ.

Гдѣ помолнмѣ.

Анѣ: Гдѣ помнѣи.

Ѹценнѣкѣ глаголетѣ мѣтѣ ѣю:

Бѣ дѣхѡвѣ, и всѣкѣа плѣти, смѣртѣ попрѣвѣи и дѣвола ѡпразднѣвѣи, и жнѣтѣ мѣрѣ твоѣмѣ дарѡвѣвѣи: ѣмѣ гдѣ, ѡпокоѣи дѣшѣ ѡропшагѡ раба твоѣгѡ [нѣ: ѡропша раба твоѣа] **нѣкѣ,** вѣ мѣстѣ свѣтлѣ, вѣ мѣстѣ слѣчнѣ, вѣ мѣстѣ покоѣнѣ: ѡнѣдѣже ѡѣѣже болѣзнь, печѣль и въздыханіе. всѣкое согрѣшеніе, содѣанное нѣмѣ слѡвомѣ, нѣ дѣломѣ, нѣ помышленіемѣ, ѣкѡ бѣгѣи члѣвѣколюбѣцѣ бѣ прѡстѣ, ѣкѡ нѣстѣ чѣловѣкѣ, нѣже жнѣвѣ бѣдетѣ, и не согрѣшнѣтѣ: тѣ бо ѣднѣ кромѣ грѣха, прѣвѣа твоѣа прѣвѣа во вѣки, и слѡво твоѣ истннѣ.

Возглас:

Ѹер си Ти вѣскрсѣнѣ, и жнѣтѣ, и покоѣи ѡснѣлогѣ слѣте тѣога, (нѣ), Хрѣсте Бже наш, и Тебѣ славу ѡносимо, са беспѣтнѣмѣ Твоѣмѣ оцем, и свѣетнѣмѣ и бжѣмѣ и жнѣтѣтѣнѣмѣ твоѣмѣ дѣхом, сада и ѡвѣкѣ и ѡ вѣковѣ вѣкова.

Нарѣ: Ѹмин.

По возгласѣ пѣка се трѡпар, глас 5.

Ѹпокоѣи, Спасѣ наш, с Прѣведнѣцѣма слѣтѣ тѣога (нѣ: слѣшнѣнѣ твоѣ), и настѣни га ѡ двѡрѣма твоѣмѣ, као што је писано, не глѣдѣи као Дѡбар на сагрѣшенѣа ѣгоѡ, вѣлна и невѣлна, и сва ѡ знѣнѣи и незнѣнѣи ѡнѣнѣна, Чѡвѣколюбѣче!

Слава, и сада:

Хрѣсте Бже коѣи си из дѣѣѣ заснѣа свѣтѣ, и прѣко Нѣ нас показѡа као синоѣ свѣтлѣсти, помнѣи нас!

Онѣа Псалѣм 50:

Помнѣи ме, Бже по вѣлнѣкоѣ мнѣлѣстѣи твоѣѡѣ, и по обнѣмѣ мнѣлѣстѣи твоѣѡѣ очнѣсти безѣкоѣнѣ моѣ. Опѣри ме дѡбро од безѣкоѣнѣ мога, и од грѣха мога очнѣсти ме. Ѹер безѣкоѣнѣ моѣ ја знам, и грѣхѣ

Возгласъ:

Иѣкѡ ты ѣси воиждѣніе и животъ, и покой оубошлага раба твоего [или: оубошлага раба твоего] **Имѣхъ**, хрѣте бже нашъ, и тебе слава возымаемъ, со безначальнымъ твоимъ оцемъ, и со свѣтымъ, и блгнымъ, и животворящимъ твоимъ дхомъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ,

Ликъ: Имѣнь.

И по возгласѣ поемъ настоѣщаго тропаря,

гласъ ѣ:

Покой еси еиже нашъ со праведными раба твоего, и сего [или: раба твоего, и еиже] вели во дворы твои, якоже еси пиано, презирая яко блга прегрѣшѣніа егѡ [или: еа], вольна и невольна, и вса яже въ вѣдѣніи и не въ вѣдѣніи, члвколюбче.

Слава и нынѣ:

Ѡ дбы возсыавый миръ хрѣте бже, сыны свѣта тою показавый, помилди насъ.

Тяже, ѡлобъ и.

Помилди мѧ бже, по велицѣи млти твоей, и по множествѣ щедротъ твоихъ ѡчисти беззаконіе мое. Нипаче ѡмыи мѧ ѡ беззаконіа моихъ, и ѡ грѣха моихъ ѡчисти мѧ. Иѣкѡ беззаконіе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо

те мое стало преда мною. Теби единому согрѣшихъ, и зло предъ тобою учинихъ. Да се оправдашъ у речеи твои, и победиши кагда ти суде. Гле, у беззаконіахъ моихъ зачехъ, и у грѣсимахъ моихъ роди мѧ мати моя. Гле, истину любихъ, и якоже мѧ непознати и таже мудрости твое. Покропи мѧ испомомъ, и очисти мѧ; опери мѧ, и выйди мѧ отъ снега. Дай мѧ да слышамъ радость и веселье, да се обрадую кости мои. Отвержи мѧ отъ грѣховъ моихъ, и скажи беззаконіа моя очисти. Серце чисто создахъ у мене, Боже, и душа правдою твою. Не отврати мѧ отъ лица твоего, и духа твоего святаго не отъними отъ мене. Дай мѧ радость спасенія твоего, и духомъ твоимъ утверди мѧ. Научи мѧ беззаконіахъ твоихъ, и беззаконіи мои не обратятъ мѧ къ тебѣ. Избави мѧ отъ крви, Боже, Боже спасенія моего, обрадовахъ се речемъ твоимъ. Господе, отвори уста мои, и уста мои казникахъ хвалу твою. Иер да си хтею жертве, ја быхъ ти принею; за жертве свеспаленіа не марши. Жертва же богу духъ смиренъ; сердце смирено и унижено Богъ не отврати. По благоволенію твоему, Господе, чини добро синому, и нека се подигну зидоки Иерусалимски. Тада быхъ благоволити жертву правды, принесю и жертве свеспаленіа, тада быхъ принести на жертвенникъ твой твое.

мною ѣсть вѣнъ. Тебѣ единомъ согрѣшихъ, и лѣкавое предъ тобою сотвори хъ: ѿкъ да ѡправдишиа во словесахъ твоихъ, и побѣдиши внигда едѣти ти. Се бо въ беззаконїихъ зачатъ ѣсмь, и во грѣсахъ роди ма мати моа. Се бо истинъ возлюбилъ єси, безвѣстнаа и тайнаа премудрости твоеа ѿвѣла мнѣ єси. Ѡкропиши ма ѡсѡпомъ, и ѡчищуа: ѡмыеши ма и паче снѣга ѡбѣлаа. Слѣхъ моемъ даи радость и веселїе, возрадуютса къоти смрѣнныа. Ѡврати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и вса беззаконїа моа ѡчисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дѣхъ правъ ѡбнови во ѡтробѣ моеи. Не ѡвержи мене ѡ лица твоего, и дѣла твоего стѣга не ѡмни ѡ мене. Воздаждь мнѣ радость спсѣнїа твоего, и дѣломъ влчннмъ ѡтверди ма. Навчѣ беззаконныа пѣтѣмъ твоимъ, и нечестївїи къ тебѣ ѡбратѣтса. Избави ма ѡ кровей бже, бже спсѣнїа моего, возрадуютса ѡзыкъ мой правдѣ твоеи. Гдн, ѡчисти мнѣ ѡверзешн, и ѡчисти ма возвѣстѣтъ хвалъ твою. ѿкъ аще бы восхотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ ѡубо: всесоженїа не блговолиши. Жертва бгѣ дѣхъ сокрѣшенъ: сердце сокрѣшенно и смрѣнно бгѣ не ѡннижитъ. Ѡблажи гдн блговоленїемъ твоимъ сїѡна, и да созиждѣтса стѣны іерлїмскїа. Тогда блговолиши жертвѣ правды, возношенїе и всесожегашмаа: тогда возложѣтъ на ѡлтарь твои тельцы.

И канон, глас 6. (Теофанов).

Песма 1

Ирмос: По морском днѣ као по сѣку иѣаше пешнице Израиль, и видѣши гонїоца Фараона где се дави, канцаше: певајмо Богу побѣдничку песму.

Припек: Упокој, Господѣ, душу преминѣлогъ слуге твоего
(или: слѣшнїе твое).

У небескимъ дворима једнако Те моле храбри Мученици, Христе, удостој да добије вѣчна блага овај верни кога си са земље преселио.

Пошто си створио све, Ти си саздао мене човека, биће у коме је измешана ништавност са узвишеношћу. Стога душу слуге твоего, Спасе, упокој.

Слава: У почетку си ме одредио за житеља и обраѣвача раја; а када сам заповест твоју нарушио, Ти си ме истерао. Стога душу слуге твоего, Спасе, упокој.

И сада, Богородичан: Онај што је некада од ребра створио нашу праматеръ Свѣ, облачи се, Пречиста, из чисте утробе твоје у тело, којимъ онъ разори силу смрти.

Песма 3

Ирмос: Нема светога као што си Ти, Господѣ Боже наш, који си укрепно верне твоје, добри, и ѣтврдно ихъ на камену исповедања твоего.

И канѡнъ, ѿгѡже краестрѡчіе: Шестѡю припѣваю ѡшѣдшемѡ пѣснь. **Аеофаново. Гласъ 5.**

Пѣснь ѧ.

Ірмосъ: Гѧко по еѡхѡ пѣшешѣствовавъ иѧль, по бѣзднѣ стопаѧми. гонѧтелемъ фараѡна вѧда потчоплѧема бѣѡ побѣднѡю пѣснь поѧмъ, вопѧше.

Припекъ: Оупокѡнъ, гдѧ, дѡшѡ оупѡшагѡ раба твоегѡ [или оупѡшѧ рабы твоеѡ].

Въ нѣныхъ чертѡзѣхъ всегда доблѧи мѣнцы мѡлатъ тѡ хрѧте, ѿгѡже ѡ землѧ престѡвнлз ѿнѧ вѣрнаго, вѣчныхъ блѧз полѡчѧти сподѡби.

Оупрашѧй вѣчѣскаѧ, живѡтноѧ смѣшенное, посредѣ мѡ человекѧ, смирѧнѧ вкѡпѣ и величѣства, создѧлз ѿнѧ, тѣмже раба твоегѡ дѡшѡ спѧе, оупокѡнъ.

Слѡва: Раба житѧла, и земледѣлѧтелѧ въ началѣ мѡ оупннлз ѿнѧ, престѡплъша же твоеѡ зѡповѣдъ и згнлз ѿнѧ. тѣмже раба твоегѡ дѡшѡ спѧе, оупокѡнъ.

И нынѣ, вѡроднченъ: Иже ѡ ревра создѧвнѧ ѿнѧ прѣжде нѡшѡ прѧмѧтеръ, и зѡ прѣчѧгѡ твоегѡ чрѣва въ плѡть ѡдѣвѧетѧ, ѿнѧже смѣрти крѣпость, чѧла, разрѡшнѧ.

Пѣснь г.

Ірмосъ: Нѣсть стѡз ѧкоже ты гдѧ бѣже мѡнъ, вознесѧнъ рѡгъ вѣрныхъ твоихъ блѧже, и оуптверднѧвнѧ нѡз на камени испѡвѣднѧ твоегѡ.

Припекъ: Упокоз, Господѧ, душѡ преминѡлогъ слѡте твоѡ (или: слѡшкнѧе твоѧ).

Законито пострадѧше твоѡи мѡчѧнннцѧ, Животодавчѧ, и украснвнн се вѧнцемъ побѣда, усрдно дазѡ вѣчно избавлѧнѧе преминѡломе вѣрннкѡ.

Пошто си нѡзрѧе многимъ чѡдѣснма и знаменѧнма подѡчнѡ мене заблѡделогъ, Ти си, као жалостнв, напослеткѡ поннзнѡ себе и, потражнвнн, нашѡ ме и спасаѡ.

Слѡка: Оправдавнн вѣромъ и благодаѡу, Благн, онѡга што је из свѣта пролазнѧе трѡлѣжнѡсти прѣшаѡ к Тебн, ѡдостоѡ га да радѡсно живнѡ ѡ вѣчннмъ насѣлнма.

И сада, Богороднчанъ: Нѧма беспрекѡрнѧе као што си Ти, прѣчнста Богомѡзко, јѣр си јѣдннѡ зачѣла ѡ ѡтробн вѣчнога Бога истннннѡга, коѡи разѡри слѡу смѡрти.

Зѡконъ зѣктѧннзѡ:

Опет и опет ѡ мнрѡ, Господѡ се помѡлнмо.

Нѡродъ: Господѧ, помнлѡзѡ.

Зѡш се молнмо за упокозѧнѧе душѡ уснѡлогъ слѡте Бѡжѧе (или: слѡшкнѧнѧе Бѡжѧе) (ннѧ), и да мѡ се опрѡстн скабн грѣхъ коьнн и невольнн.

Нѡродъ: Господѧ, помнлѡзѡ (трнпѡт).

Прпев: Оупоконъ, гдн, дшш оупошагв рабл твоегв [или оупошпа рабы твоел].

Законнв пострадаша твои мѣнцы жнзнодѣвче, и вѣнцѣмз побѣды оукрашѣшесѣ, прилѣжнв престѣвльшемдѣл вѣрномд вѣчное и збавленіе подіютъ.

Наказѣвз пѣрвѣе многнми чюдесы и знѣменъми менѣ заблѣдшаго, на послѣдокъ самаго себѣ истоцилз ѣси, ѣкв сострадѣтель, и понекѣвз ѡбрѣлз и сплз ѣси.

Слѣва: Ѡ текѣщнхъ непорочѣтельнѣмъ тлн, кз тееѣ прешѣдшаго, вк селѣннхъ вѣчныхъ жнтн радостнв сподобн блже, ѡправдѣвз вѣрою же и блгодѣтїю.

И нынѣ, вѣорѡднченз: Нѣсть непорѡчна, ѣкоже ты прѣчтаѣ вѣомѣтн, ѣдїна бо Ѡ вѣка вѣга истиннаго зачала ѣси во чрѣвѣ, смѣртн разрѣшнѣшаго илѣ.

Тѣже, ѣктенїѡ ѡбѣчнаѡ:

Пѣкн и пѣкн мнромз гдѣ помѡлимѣѡ.

Анкс: Гдн помнлѣи.

Ѣще мѡлимѣѡ ѡ оупокоенїи дшш оупошагв рабл вѣтл [или: оупошпа рабы вѣтїей] илкс, и ѡ ѣже прѡстїтнѣѣ ѣмѣ [ѣи] вѣлкомѣ прегрѣшѣнїю, вѡльномѣ же и невѡльномѣ.

Анкс: Гдн помнлѣи **трїжды.**

Да Господ Бог настани душѣ ѣгову гдѣ правѣдннцн блаженствутъ.

Народ: Господѣ, помнлѣт (трїцѣт).

Илост Божѣт, Царство небеско, и опрѡштаѣ грѣховѣ ѣговнхъ, молимо ѡ Христа, бесмртнога Цара и Бога нашѣга.

Народ: Подѣт, Господѣ.

Господѣ се помолнмо.

Народ: Господѣ, помнлѣт.

Свѣштѣннк:

Боже дѣхова и скакога тела, кѡнн сн смрт сѣтро и ѣвола побѣдно, и жнкот свѣтѣ твоѣ дароваѡ; Тн сам, Господѣ, оупокоѣ душѣ ѡснѣлог сѣтѣ твога (или: сѣшкнѣе твоѣ) (имѣ), ѡ местѣ свѣтломъ, ѡ местѣ цвѣтномъ, ѡ местѣ одмора, одаклѣ одбеже бол, тѣга и ѡзднсаѣ. Свакн грѣхъ што же ѡчннно рѣчѣтѣ, или деломъ, или мншлѣ Тн мѣ као блгн и чѡвоколѣтнв Бог опрѡстн, јѣр нема чѡвека да жнвн а да не грѣшн. Тн сн јѣдннн бѣз грѣха; правѣда же твоѣѣ правѣда вѣчна, и рѣч же твоѣѣ истрнна.

Возглас:

Јѣр сн Тн вѡскрѣсеѣ, и жнкот, и покоѣ ѡснѣлог сѣтѣ твога, (имѣ), Хрїстѣ Боже наш, и Тебн слакѣ ѡзноснмо, са беспѡчетннмъ Твоѣмъ Оцѣмъ, и свѣсвѣтнмъ и блгнмъ и жнкотворннмъ твоѣмъ дѣхомъ, сада и ѡвѣк и ѡ векоѣ векоѣѣ.

Іакъ да гдѣ бѣзъ оучинитъ дшш ѡгъ [нлн ѡл],
ндѣже праведнн оупокоаютьса.

Анкъ: Гдн помнлѣн трижды.

Млти бѣжѣа, црѣва нѣнагъ, н ѡставленѣа грѣхѡвз
ѡгъ [нлн ѡл], оу хрѣта безсмѣтнагъ црѣл н бѣа
нашегъ прогнмз.

Анкъ: Подлн гдн.

Гдѣ помолнмз.

Анкъ: Гдн помнлѣн.

Сцѣеннкъ глаголетъ млтвѣ ѡ:

Бѣже дшхѡвз, н всѣкѣа плѡтн, смѣртъ
поправнн н дѣвола оупраздннвнн, н жнвѡтъ мѣрѣ
твоємѣ даровѣвнн: сѣмъ гдн, оупокѡн дшш
оуѡпшагъ рабѣ твоегѡ [нлн: оуѡпшѣа рабѣ
твоєѡ] **нмкз**, вз мѣстѣ свѣтлѣ, вз мѣстѣ
слѣчнѣ, вз мѣстѣ покѡннѣ: ѡнюдѣже ѡбѣже
колѣзнь, печѣль н воздыханіе. всѣкое согрѣшеніе,
содѣланное нмъ слѡвомъ, нлн дѣломъ, нлн
помыслѣнїемъ, іакъ блгн члвѣколюбѣцъ бѣзъ
прѡстн, іакъ нѣстъ челоувѣкз, нже жнвз бѣдетъ, н
не согрѣшнтъ: ты бо ѡдннз кромѣ грѣхѣа, правѣа
твоѡ правѣа во вѣкн, н слѡво твоѣ истннн.

Возгласъ:

Іакъ ты ѡнѣ вокрѣнїе н жнвѡтъ, н покѡн
оуѡпшагъ рабѣ твоегѡ [нлн: оуѡпшѣа рабѣ
твоєѡ] **нмкз**, хрѣте бѣже нашз, н тебѣ слѣвѣ
возыслѣемъ, со безначальнымъ твоимъ ѡцѣемъ, н
сз прѣстѣлымъ, н блгнмъ, н жнвѡтвѡрѡщнмъ
твоимъ дшомъ, нынѣ н прнснв, н во вѣкн
вѣкѡвз.

Народъ: Амнн.

Судалн:

Истиннѣ же сѣе н сѣа таштннн, а жнвѡтъ же сѣнкѣ н сѣн; жер се
ѡзалѣд мете свѣкн чѡвѣк, као што рѣче Свѣто Пнсно: Када цѡ свѣт
стечемо, онда бѣмо сѣ ѡ грѡб настанннн, гдѣ сѣ зазѣдно царѣкн н
прѡсѣацн. Зато, Хрнсте Бѡже, ѡпокоѣ прѣстѡвѣннѡгъ слѣтѣ твоѡ (нлн:
слѣшкннѣ твоѣ), као Чѡвѣколюбѣац.

Слѡва; н сѣа: Свѣскѣта Богорѡднцѣ, за времѣ жнвѡта мога не
остаѣнн мѣ, лѣдѣскомъ старѣнѣ не повернн мѣ, неѡ мѣ сѣама заштнтнн,
н помнлѣтѣ мѣ.

Пѣсма 4

Ирмосъ: Хрнстѡсъ же моѣа снла, Бѡгъ н Господъ, чѣсна Црква
боѡдоличнѡ пѣѣа клнчѣнн, ѡд чнстога разѡума ѡ Господѣ прѣзнуѣнн.

Прнпѣкъ: ѡпокоѣ, Господѣ, дѡшѣ прѣмннѣлогъ слѣтѣ твоѡ
(нлн: слѣшкннѣ твоѣ).

ѡбѣаѣмѣннѣ велнко познѣнѣ мѣдрѡстн, н сѡкршенѣ добрѡтѣ ѡ
дарѡвнма, Господѣ, Тн сн хорѡвѣ Иѡчнннѣ сѣднннѡ сѣ хорѡвнма
Анѣла.

Прѣстѡвѣннѡга Тебн, Хрнсте, ѡдѡстоѣ да добнѣ ненсѡзанѣ
слѡвѣ твоѣ гдѣ же ѡбнѣталнштѣ оннѣ што сѣ весѣлѣ н гласъ чнстога
радѡвѣнѣа.

Анкс: ѿмнѣ.

Сѣдalenz, гласъ 5:

Воиcтнннѣ сѣтѣ всѣчелка, житіе же сѣнь, и соніе: нбо веде матѣтца всѣкз земнородный, ꙗкоже рече писаніе: сѣдѣ мѣрз прѣверѣшемз. тогда во гробѣз вселѣмса, ндѣже вкѣпѣ царіе и ннѣтн. тѣмже хрѣтѣ бѣже, прѣстѣвльшагоса раба твоего оупокон, ꙗкз члѣвколюбецз.

Слѣва, и ннѣ, бѣгороднченз: Всетѣла бѣе, во время живота моего не ѡстѣви мене, челоѣческомѣ прѣстѣвльствѣ не вѣри мѣ: но сама застѣпн, и помнѣн мѣ.

Пѣснь 5.

Ирмосъ: Хрѣтосъ моѣ сна, бѣ и гдѣ, чѣтнаѣ црѣковь бѣолѣпнѣ поѣтз взыѣющн, ѡ смысла чнста ѡ гдѣ прѣзднѣющн.

Прнпек: Оупокон, гдѣ, дѣшѣ оупошѣгѣ раба твоего [ннѣ оупошѣа раба твоего].

Премѣдростн болшеѣ ꙗвлѣа познаніе, и сѣ же ѡ дѣрѣхз, многосѣршенныѣ вѣко бѣгостынн, мѣнчелкѣа лнкн ѡглѣвз сочѣтѣлз сн.

Ненречѣнныѣ слѣвы твоеѣ полѣчнчн сподобн кз тебѣ прѣстѣвльшагоса, ндѣже хрѣтѣ вселѣщнхса сѣтъ жнлнще, и гласъ чнстагѣ радѣваніѣа.

Слава: Овога кози нека божанскѣу силѣ твојѣ, овога кога си узѣо са зѣмѣе, прнмн, чннеѣн га чѣдом свѣтлостн, разгонѣнн маглѣ грѣха, ѿногомнлостннкн.

И сада, Богороднчан: Тебѣ красотѣ ѿаковѣкѣу, прѣчнстн сасѣд, свѣбеспрекѣрнн храм, ковчѣг свѣсвѣтн, дѣвствѣно мѣсто скѣтннѣе, нзабрао је Господ.

Пѣсма 5

Ирмос: Душе оннх кози Тн се с ѣубавѣкѣу моѣе, Благн, озарн божанском свѣтлѣшѣу својом, молим Тн се, да бн знанн Тебѣ, рѣч божѣу, нстнннтогѣ Бога, кози познка нз мрака грѣховнога.

Прнпек: Упокој, Господѣ, душѣу прѣмннѣлогѣ слѣтѣ твог (ннѣ: слѣшкннѣе твоје).

ѿчѣннцн, кози прославѣномѣ Богѣу прннесѣше себѣ као свѣтѣу жртѣу паѣннцѣу н као прѣвннѣу ѣудскѣу прнродѣ, непрѣстанѣо посрѣдѣују за наше спасѣнѣе.

Господѣ, уснѣлогѣ верногѣ слѣтѣу твогѣ ѣдостѣу борѣвкѣ на небѣу н својнхѣ дарѣвѣа, нзѣавѣлѣуѣнн га ѣд грѣховѣа.

Слава: ѿнлѣсрднн, кози си јѣдннн Жнкотѣтѣвѣрацѣ по прнродн н чнстннн нннстражѣлнѣа пѣчннна добротѣе, Тн прѣмннѣлогоѣ ѣдостѣу царствѣа твогѣ, јѣдннн Бѣсмртннн.

Слѣва: Поюща прїимнѣ бжѣственнѣю державѣ твою, ѣгоже ѿ земли прїалз ѣси, чѣдо свѣта сего содѣловаа, грѣхобнѣю мгла ѿчищаа многомлчнѣ.

И нынѣ, бгородиченз: Прїателнице прѣчтѣе, храмз всенепорѣчннѣ, ковчегз всесѣбнѣ, дѣственное мѣсто сїенїа, тебе добротѣ іаквлю вѣка нзбралз ѣсть.

Пѣснь ѣ.

Ірмосъ: Бжѣимз свѣтомз твоимз блже, оутренюцихъ тн дшшы любѣію ѿзарнѣ, молюса, тѣ вѣдѣти словѣ бжѣннѣ, истиннагв бга, ѿ мрака грѣхобнагв взывающа.

Припевъ: Оупокѣи, гдн, дшш оупошагв раба твоегв [или оупошїа рабы твоеа].

Іакв всеплѣдїе сїенное, н іакв начѣтокз челоѣческагв ѣстествоа, мчнцы, прослѣвленномѣ прннесшеса бговн, намз сїенїе прнснх ходѣтѣнствѣютз.

Нѣнагв преыванїа, раздѣнїа дарованїн сподѣбн гдн, прѣжде оупошаго вѣрнаго раба твоегв, подлѣ прегрѣшенїн нзбавленїе.

Слѣва: Н же ѣдннз ѣстествомз жнвотворѣцз, н же блгостн вонїтнннн ннзслѣднмаа пѣчнна, кончѣвагоса, црѣтвїа твоегв сподѣбн щѣдре, ѣднне беземѣртнѣ.

И сада, Богородичан: Владичице, од тебе се роди снага и Песма свѣту, и поставши спасенїе пропаших, избавља од пакленнх сила оне што те са вером славе.

Песма б

Ірмосъ: Гледајући море жикота, узбуркано буром искушенїа, ја сам прибегаю твоему тихом пристаништу и вапнѣм ти; изведи из пропасти живот мой, Многомилостивки.

Припевъ: Упокој, Господѣ, душу преминулог слугѣ твоег
(или: слугинѣ твоеј).

Прикован на Кресту, привукао си себи хорове Ангелника који подражавају твоје страдање, Благо. Стога ти се молимо: упокој сада Теби преставленого.

Када са несказаном славою скојом будеш на облацима дошао да извршиши Страшни Суд над целым свѣтом, Избавителю, допусти да Те радосно сретне верни слуга твој кога си са земље примио.

Слава: Ти си извор живота, Господѣ, и божанским човѣштвом избављаш обоканѣ, увѣди ѹ сладосни рај слугу твоего који се вером Теби пресели.

И сада, Богородичан: Преступивши божанскѣ заповѣсти Божїи ми се ѹ земљу повратисмо, а Тобом, Джево, са земље на небо се ѹзнесосмо, стресавши са себе трулеж смрти.

И нынѣ, вѣгорѣдиченз: Врѣпость и пѣніе, и зъ тебе влѣще мѣрѣ рождѣнса, и спсѣнїе бывз погнѣшымз, иже ѿ ѡдовыхъ вратѣхъ и збавлѣаи, вѣрою тебе блжѣщым.

Пѣснь 5.

Ирмосъ: Житѣйское море воздвижаемое зрѣна наплѣстѣи бжрею къ тнхомѣ пристѣнницѣ твоемѣ притѣкз вопїю ти: возведи ѿ тлѣи жнвѣотѣи мѣи многомѣтнѣе.

Прпѣв: Оупокѣи, гдѣи, дѣшѣ оупѣшавѣ раба твоегѣ [или оупѣшѣи раба твоегѣ].

На крѣтѣи пригвождаемѣ, мѣннчскѣи лѣи къ себѣ собралз еси, подражѣющымъ стѣпѣ твоеѣ блжѣе. чѣмъ же мѣлнмѣа ти: къ тебе прѣстѣвльшаго ннѣ оупокѣи.

Нензрѣченною славою твоею, егда прїидеши стѣрашнѣи сдѣнѣи мѣрѣ всемѣ на ѡблацѣхъ, блгѣволѣи свѣтлѣи срѣстѣи тебе и збавитѣлю, егѣже ѿ землѣи прїалз еси вѣрнаго раба твоегѣ.

Слава: Источникъ жнзни сѣи мѣжествомз бжѣстѣннѣи влѣко, ѡковлѣннѣи и зводѣи, раба твоегѣ къ тебе вѣрнѣи ѡшѣдшаго къ сладоу стѣи рѣстѣи вселѣи.

И нынѣ, вѣгорѣдиченз: Въ зѣмлю возвратнѣхомсѣ, прѣстѣпльше бжїю зѣповѣдѣ бжѣстѣннѣи, тобою же дѣво, на нѣо ѿ землѣи вознесѣхомсѣ, тлѣи смѣртнѣи ѡтѣрашѣи.

Ъаконъ жектениз:

Опет и опет ѣ миру, Господѣ се помолїмо.

Нарѣд: Господѣ, помїлїз.

Ъош се молїмо за упокоѣнїе дѣше ѣснѣлогъ слѣте Божѣи (или: слѣшкнѣе Божѣи) (нмѣ), и да мѣ се опрѣстѣи скаки грѣхъ вѣлннѣи и нѣколннѣи.

Нарѣд: Господѣ, помїлїз (трїцѣт).

Да Господъ Богъ настѣннѣи дѣшѣ ѣеговѣу гдѣ правѣдннѣи блжѣнѣстѣкѣзѣи.

Нарѣд: Господѣ, помїлїз (трїцѣт).

Жнлѣстъ Божѣи, Цѣрѣство небѣско, и опрѣштѣи грѣховѣи ѣеговѣи, молїмо ѣ Христа, бѣсмѣртнѣога Цѣра и Бога нашѣга.

Нарѣд: Подѣз, Господѣ.

Господѣ се помолїмо.

Нарѣд: Господѣ, помїлїз.

Сѣштѣннѣи:

Божѣ дѣшѣи и скакога тѣла, кози си смѣртъ сѣтро и ѣакола побѣдно, и жнкотъ свѣтѣу твоемѣ дарѣкоа; Ти самъ, Господѣ, упокоз дѣшѣи ѣснѣлогъ слѣте твоега (или: слѣшкнѣе твоегѣ) (нмѣ), ѣ мѣстѣу свѣтлѣи, ѣ мѣстѣу цѣвѣтнѣи, ѣ мѣстѣу одморѣи, одакле одѣже болъ, тѣга и ѣзднѣсанѣе. Сѣваки грѣхъ што же ѣчнннѣи рѣчѣи, или дѣломъ, или мншлѣи Ти мѣ као блѣгъ и чѣвѣколѣбнѣи Богъ опрѣстѣи, жѣр нѣма чѣвѣка да жнвн

Тѣже, ѣктенїа ѡбычнаа:

Пѣки нѣ пѣки мѣромъ гдѣ помолнмса.

Анѣз: Гдѣ помнѣи.

Ѣще молнмса ѡ ѡпокоѣніи дѣши ѡропшагѡ раба бѣжѣа [нѣн: ѡропшѣа раба бѣжѣи] **нѣмѣз**, нѣ ѡ ѣже прѡстѣтнмса ѣмѣ [ѣн] всѣкомѣ прегрѣшѣнію, вѡльномѣ же нѣ невѡльномѣ.

Анѣз: Гдѣ помнѣи **трѣжды.**

Ѣкѡ да гдѣ бѣз ѡчннѣтѣ дѣшѣ ѣгѡ [нѣн ѣн], нѣѣже праведнѣи ѡпокоѡтнмса.

Анѣз: Гдѣ помнѣи **трѣжды.**

Мѣтн бѣжѣа, цѣтѣа нѣнагѡ, нѣ ѡставленѣа грѣхѡвѣз ѣгѡ [нѣн ѣн], ѡ хрѣта безсметнагѡ цѣа нѣ бѣа нѣшегѡ прѡнмз.

Анѣз: Подѣи гдѣ.

Гдѣ помолнмса.

Анѣз: Гдѣ помнѣи.

Сѣѣннѣз глаголетѣ мѣтѣѣ сѣ:

Бѣже дѣхѡвѣз, нѣ всѣкѣа плѡти, смѣртѣ попрѣвѣи нѣ дѣвола ѡпразднѣвѣи, нѣ жнѡтѣ мѣрѣ тѡемѣ дарѡвѣвѣи: сѣмѣ гдѣн, ѡпокоѣн дѣшѣ ѡропшагѡ раба тѡегѡ [нѣн: ѡропшѣа раба тѡеа] **нѣмѣз**, вѣ мѣстѣ свѣтлѣ, вѣ мѣстѣ слѣчнѣ, вѣ мѣстѣ покоѣнѣ: ѡнѡдѣже ѡбѣже болѣзнь, печѣль нѣ въздыханѣе. всѣкое согрѣшѣнѣе, содѣанное нѣмѣ слѡвомѣ, нѣн дѣломѣ, нѣн помышленѣемѣ, ѣкѡ бѣгѣи члѣвѣколюбецѣ бѣз прѡстѣн, ѣкѡ нѣстѣ чѡлѡвѣкѣ, нѣже жнѣвѣ бѣдетѣ, нѣ

а да не грѣши. Ти си једини бѣз грѣха; правда је тѡја правда вѣчна, нѣ рѣч је тѡја истина.

Возглас:

Јер си Ти вѡскрѣсѣе, нѣ живот, нѣ покој ѡснѡлог слѣте тѡга, (нѣе), Хрѣсте Бѡже наш, нѣ Теби славу ѡносимо, са беспѡчетним Тѡјим ѡцем, нѣ свѣетним нѣ благим нѣ животѡрним тѡјим дѣхом, сада нѣ ѡвѣк нѣ ѡ веѡке веѡка.

Нарѡд: Ѣмин.

Конѡк, глас 8.

Са свѣтима ѡпокој, Хрѣсте, дѣшу слѣте тѡга (нѣн: слѣшкнѣ тѡје), гдѣ нема болѣсти, ни жалѡсти, ни ѡзѣсања, но гдѣ је живот бесѡначни.

Нѡс:

Једини си Ти, Госѡде, бесмртан, ѡји си стѡрнѡ нѣ сѡзѡа чѡвеѡа; а ми смо земни, ѡд землѣ сѡздани, нѣ ѡ истѡу землѣ бѣмо ѡтиѣн, ѡа што си Ти, стѡрнѣтѣ мој, заѡвѣдѡ нѣ реѡа ми: „Землѣ си, нѣ ѡ землѣ бѣш ѡтиѣн" ѡда сви ми ѡди одлазнѡ. Ѣли си Ти исти, Спасѣ наш, реѡа да ѡ ѡ Тебѣ верѡје, аѡ нѣ ѡмре жнѣѣе, нѣ вѡскрѣснѣш га ѡ последнѣи дан. Стѡга са надѡм вѡскрѣсѣа, ѡместѡ надгробнѡг рѣдања, пѣѡамо Ти пѣсмѡ: Ѣлиѡја.

не согрѣшнѣтъ: ты бо єдинъ кромѣ грѣха, прѣвда твоѧ прѣвда во вѣки, и слово твоє истинна.

Возгласъ:

Ѣкѡ ты єси воскреснѣе и живѡтъ, и покои оубошлгѡ раба твоегѡ [или: оубошлгѡ раба твоегѡ] **и мѣкз, хрѣте бже нашз, и тебе слѣвѡ возымаемз, со безначальнымз твоимз оцѣмз, и съ пресѣтымз, и блгнмз, и животворѡщимз твоимз дхѡмз, нынѣ и при сеи, и во вѣки вѣковѣз,**

Аицз: Ѣминь.

Вондѡкъ, гласъ ѿ:

Со стѣми оупокѡи хрѣте, дѡшл раба твоегѡ, и дѣже несть болѣзнь, ни печаль, ни въздыханіе, но жнзнь безконечна.

Ѣкоз:

Сѡмъ єдинъ єси беземѣртный, сотворивый и создѡвый челоѡка, земни оубѡ ѿ земли создѡхомса, и въ землю тѡюжде поидемз, Ѣкоже повелѣлз єси создѡвый ма и рекѡи ми: Ѣкѡ земля єси и въ землю ѡидеши, Ѣкоже вси челоѡцы поидемз, надгробное рыданіе творѡще пѣснь: **Ѣллиѡ.**

Пѣснь 3.

Песма 7

Ирмос: Ѣнѡе чини те пѣ даде росу светимъ Младнѡма, а заповѣстъ Божѡ палеѡи Халдеѡце ѡбеди мучнѣла да ѡзвнѡне: благословенъ Божѡ отаца нашихъ.

Припѣк: Упокоѡ, Господѡ, дѡшу преминѡлогъ слѡте твоѡ
(или: слѡшкине твоѡ).

Избавленъ твоѡмъ кровѡю одъ проѡга грѣха, а окропнѡши се своѡмъ кровѡю, Мученици ясно изображаѡѡ твоѡе закланіе: благословенъ си, Божѡ отаца нашихъ.

Свежитѡтворна Рѣчи, Христе, Ти си ѡмртѡно дрѡску смртѡ, а сада прими ѡ вери ѡснѡлогъ, коѡи пѡва и гѡвори; благословенъ си, Божѡ отаца нашихъ.

Слава: Свеѡжанствени Владарѡ, Ти си мене чѡвеѡа бѡжанскимъ дахѡмъ одѡшетѡрно; ѡдѡстоѡ преставленѡгъ Царства твоѡгъ, Спасѡ, да би Ти пѡва: благословенъ си Божѡ отаца нашихъ.

И сада, Богородичан: Свеѡспреѡрна, Ти си постала ѡзвнѡненнѡа одъ сваѡе тѡари зачѡвши Бѡга, коѡи разѡвали врата смртѡи и сломи преѡрнѡце. Стоѡга Те ми вѡрни, Чнста, као Богѡматѡръ вѡнѡчѡмо.

Ирмосъ: Рогодательнѣ оубо пещь содѣла аггъла
прѣбнымъ отрокѣмъ, хладѣн же ѡпалѣюще
велѣнїе бж҃іе, мѣчнѣла оубѣща вопїти:
бл҃гословѣнъ єси бж҃е от҃ецъ нашнхъ.

Припевъ: Оупокѡй, гд҃и, дѣшѣ оубошагѣ раба
твоегѡ [или оубошїа раба твоеа].

Избавльшїи҃а твоею кровїю мѣнцы
первагѣ престѣплѣнїа, ѡкропѣшеса же своею
крѡвїю, прообразѣютъ гавѣ твоє заколенїе:
бл҃гословѣнъ єси бж҃е от҃ецъ нашнхъ.

Свирѣпѣющю смѣрть оумертвѣлъ єси слѡве
жнвоначальнѣйшїи, въ вѣрѣ же оубошаго прїимнї
нѣнѣ воспѣвѣющаго, и глаголющаго: хр҃тѣ,
бл҃гословѣнъ єси бж҃е от҃ецъ нашнхъ.

Слава: Бодѣшнвыи мѣ человекѣа
вдохновенїемъ бж҃ественнымъ б҃гоначальнѣйшїи
влѣко, престѣвленнаго цр҃твїа твоегѡ сподѡбн,
пѣти тебе спсе: бл҃гословѣнъ єси бж҃е от҃ецъ
нашнхъ.

Инѣнѣ, б҃городиченъ: Превѣшши всѣкѣа
твѣри пренепорѣчнаа была єси, зачѣнши б҃га,
сокрѣшнѣшаго смѣртнаа врата, и верѣн стѣршаго:
тѣмже тѣ чїтаа пѣснослѡвнмъ вѣрнїи, гакѣ
б҃гомїръ.

Пѣснь ѱ.

Песма 8

Ирмосъ: Светима си из пламена росѣ изже, и жрткѣ
праведниковѣ водом спали, жер све што хоѣши, Христе, чиниши. Тебе
величамо кроза све векове.

Припевъ: Упокој, Господѣ, дѣшу преминѣлог слѣте твог
(или: слѣшкинѣе твоје).

Показавши силне подвиге, украсисте се венцима побѣде,
Мученици Христови многострадални, кнѣчїи: Тебе величамо,
Христе, какѣк.

Верне који сѣ на свѣштен начин напѣстили живот и к Теби
Господѣ прѣшли, прими као милосрдан, кротко им дајѣши покој, жер
Те величајѣ, Христе, кроза све векове.

Слава: Благоизволи, Спасѣ, да се сада настане ѣ земли
кроткихъ сви досад ѣснѣли, оправдавши нѣ вером ѣ Тебе и благодаѣѣ,
да би Те величали кроза све векове.

И сада, Б҃городичанъ: Сви Те слакнмо, Свѣблажена, жер си
родила Бога рѣч, ѣстиннн Блаженог, који нас ради постаде тело;
Нѣга величамо кроза све векове.

Песма 9

Ирмосъ: Лѣднма је немогѣе Бога видети, на Нѣга не смејѣ ни
чиновнн Анѣлскн гледати; но кроз Тебе, Свѣчнста, јавн се лѣднма

Ірмосъ: Нѣ пламене прѣпенымъ роеѸ источилъ єси. и прабеднагъ жертвѸ водою попалилъ єси: всѧ бо творѣши хрѣте, тобѣ же єже хотѣти, тѧ превозносимъ во всѧ вѣки.

Прпекъ: Оупокѡи, гдѣи, дѡшѸ оупошлагъ раба твоегѡ [или оупошїа рабы твоеѧ].

Крѣпкъ подвиги показавше, побѣды вѣнцѣмъ оукраєи стеса мѣнцы хрѣтѡвы стѣпотѣрпцы, зовѡще: тѧ превозносимъ хрѣте во вѣки.

Сщєннѣ житїе ѡстававшиа вѣрныа, и кз тебѣ влцѣ прешѣдшыа прїимнѣ, крѡтцѣ оупокоевѧа, ѧкѡ блгѡтробенъ, тѧ превозносащыа во всѧ вѣки.

Слава: Нынѣ въ земли крѡткнхъ всѧ водворѣниа прѣжде оупошшыа, спсе, блгонзвѡн, вѣрою ѧже въ тѧ ѡправдавъ и блгодѣтїю, тѧ превозносащыа во всѧ вѣки.

И нынѣ, вѣторѡдиченъ: Всѣ тѧ блжнмъ всеблженнаа, рѡждшюю глѡба воистиннѸ ещѧго блженнаго, плѡть насъ радн бѣвшаго: єгоже превозносимъ во всѧ вѣки.

Пѣснь ѡ.

Ірмосъ: Бѣа человекѡмъ невозможно видѣти, на негѡже не смѣютъ чини аггльстїи взирѣти: тобою же всечїтаа, ѧвнїа человекѡмъ глѡво воплѡщенно, єгоже величающе, съ нѣными бѡн,

Логосъ оваплоєени. Ѥага величајући, ми Те са небескимъ коускама слакимо као блажену.

Прпекъ: Упокој, Господє, душѸ преминулогъ слугѣ твогъ (или: слѹшкинѣ твоє).

Хороке Мученика нада окрѣпи и лѹбаки твоєј са жаромъ ушѣти, прасликујући тимѣ унапредъ занста ненарѹшкн покој вѹдѹћи; ѹдостој, Благои, да Ѥага добиѣ и овај верни што се преставно.

Благонзвѡли, Христе, да блиставу божанскѹ светлостъ добиѣ овај што се ѹ вери преставно, дарѹјући мѹ, као једини Милостикъ, одмор ѹ нариѣту ѧвраамоком, и ѹдостојавајући га вечнога блаженства.

Слава: Пошто си по природи добар и милосрдан, и лѹбитель милости, и бездан самилости, Спасительу, смести гдѣ сиѧ твоѧа светлостъ окога кога си ѹзѡ из овогъ места неколѣ и сѣнке смрти.

И сада, Богородичанъ: Чиста, Тебѣ знамо као свету сѣницѹ и кокчег и таблицѹ закона и благодати, јер се Тобомъ подари опроштај оправданиа крвѹ Оваплоєєнога из ѹтробѣ твоє, Свєбеспрекорна.

Ъаконъ јектенију:

Опет и опет ѹ миру, Господѹ се помолнмо.

Нарѡдъ: Господє, помилѹј.

тѣла оублажѣемъ.

Прпевк: Оупоконъ, гдн, дшш оупошагъ раба твоего [или оупошша рабы твоея].

Надежда мѣнкъвз лики оукрѣпи, и къ твоёй любви распаленнѣ вперн, бѣдѣщнхъ снмъ предвообразивши непоколебимый воинственнѣ поконъ: ѿмѣже преставльшагоа блже вѣрнаго сподобн ползнѣти.

Свѣтлагъ и бжественнагъ ползнѣти ианнѣ твоего хрѣте, вѣрою преставльшагоа блговолн вз нѣдрѣхъ авраамовыхъ оупокоеніе, ѿкъ ѿдннз млчнвз семѣ дрдан, и вѣчнагъ сподоблѣн блженства.

Слава: Сынъ ѿстествомъ блгъ и блгодѣробенъ, и волнтель млчн, и блгодѣробѣа бѣздна: ѿгоже ѿ мѣста сегѣ ѿслобленіа и сѣнн смѣртныа ипсе преставназ ѿн, ндѣже илетъ твоей свѣтъ, сегѣ оучиннѣ.

И нынѣ, вѣорѣдненъ: Сѣнь сѣю чѣла разумѣемъ, и ковчѣгъ, и скрижаль тѣла закона и блгодѣти: тобою бо ѿставленіе даровѣа, ѿправданнымъ кровію воплощеннагъ и з твоего чреба, всенепорѣчнаа.

Тѣже, ѿкренѣнѣ Обычнаа:

Паки и паки мѣромъ гдѣ помолнмѣа.

Днкс: Гдн помнлѣи.

ѿце молнмѣа ѿ оупокоенн дшш оупошагъ раба

Юш се молимо за упокоенѣ душе уснѣлогъ слѣте Божѣе (или: слѣшкнѣе Божѣе) (имѣ), и да мѣ се опрости сваки грѣхъ колни и неколнн.

Нарѣ: Господѣ, помилѣтѣ (трицѣт).

Да Господъ Богъ настани душу ѣегову гдѣ праведници блаженствѣтѣтѣ.

Нарѣ: Господѣ, помилѣтѣ (трицѣт).

Милостъ Божѣу, Царство небеско, и опрощѣтѣ грѣхова ѣеговихъ, молимо ѣ Христа, бесмртнога Цара и Бога нашега.

Нарѣ: Подаѣ, Господѣ.

Господу се помолимо.

Нарѣ: Господѣ, помилѣтѣ.

Свѣштеник:

Боже дѣхова и свакога тела, који си смртъ сѣтро и ѣакола побѣдно, и жикѣтъ свѣту твоему дарокао; Ти сам, Господѣ, упокоѣтѣ душу уснѣлогъ слѣте твоега (или: слѣшкнѣе твоеѣ) (имѣ), ѣ мѣстѣ свѣтломъ, ѣ мѣстѣ цвѣтномъ, ѣ мѣстѣ одмора, одакле одѣже бол, тѣта и ѣзднсаѣе. Сваки грѣхъ што је ѣчинно рѣтѣтѣ, или деломъ, или мишлѣтѣ Ти мѣ као благъ и чѣколомѣннъ Богъ опрости, јеръ нема чѣкека да живн а да не грѣши. Ти си јединн бѣз грѣха; правда је твоеѣа правда вѣчна, и рѣтѣ је твоеѣа истина.

бѣжѣа [нлн: оубошѣа рабѣ бѣжѣи] ѿмѣкз, и ѿ ѣже
протѣтичѣа ѣмѣ [ѣн] всѣкомѣ прегрѣшенію,
большомѣ же и небольшомѣ.

Дѣнокъ: Гдн помнѣдн трижды.

ѿакъ да гдѣ бѣз оубошѣа дѣшѣ ѣгѣ [нлн ѣа],
идѣже праведнн оубоколючѣа.

Дѣнокъ: Гдн помнѣдн трижды.

Мѣти бѣжѣа, црѣтва нѣнагѣ, и ѿставлѣнѣа грѣхѣмъ
ѣгѣ [нлн ѣа], оубо хрѣта безсметнагѣ црѣа и бѣа
нашегѣ проснмѣ.

Дѣнокъ: Подѣи гдн.

Гдѣ помолнмѣ.

Дѣнокъ: Гдн помнѣдн.

Сцѣенннкъ глаголетъ мѣтѣ ѣн:

Бѣже дѣхѣмъ, и всѣкѣа плѣти, смѣртѣ
поправѣи и дѣбола оубошѣи, и жнѣотѣ мѣрѣ
твоѣмѣ дарѣмъ: ѣмѣ гдн, оубокобн дѣшѣ
оубошѣагѣ рабѣ твоѣгѣ [нлн: оубошѣа рабѣ
твоѣа] ѿмѣкз, вѣ мѣстѣ свѣтлѣ, вѣ мѣстѣ
слѣчнѣ, вѣ мѣстѣ покобнѣ: ѿнѣдѣже ѿбѣже
болѣзнь, печѣль и воздыханіе. всѣкое согрѣшеніе,
сѣдѣанное ѿмѣ слѣвомъ, нлн дѣломъ, нлн
помышленіемъ, ѿакъ блгн члѣвѣколюбецъ бѣз
прѣтн, ѿакъ нѣстѣ чѣловѣкѣ, ѿже жнѣв ѣдѣтѣ, и
не согрѣшнѣтѣ: ты бо ѣдннз кромѣ грѣхѣа, правѣа
твоѣа правѣа во вѣкн, и слѣво твоѣ ѿстннѣ.

Возгласъ:

Возгласъ:

Жер си Ти вѣскрѣсѣе, и жнѣот, и покоѣ оубошѣа слѣте тѣога,
(нлн), Хрѣсте Бже наш, и Тебн слакѣ оубошѣа, са беспѣчннн
Тѣошнм ѣцем, и свѣстнм и блгнм и жнѣотѣннм твошнм дѣхѣм,
сада и ѣвѣк и ѣ вѣковѣ вѣковѣа.

Нарѣд: ѿмнн.

Самогласнѣ Јѣкана Дѣмаскннѣа:

Глас 1.

Коѣа то сладѣст жнѣота остаѣе неѣакнѣта тѣтом? Коѣа то
слака на землн оста непроменѣка? Сѣе же ѣд сенѣе слабнѣе, сѣе же
ѣд снока варѣннѣе; ѣ трѣн ѣка, и смрт сѣе ѣко ѣзнма. Неѣо, ѣ
сѣетлѣстн, Хрѣсте, лнѣа тѣога, и ѣ наслабѣнѣу лепѣтом тѣошнм,
ѣпокоѣ кога (нлн: коѣу) си ѣзѣбраѣ, као Чѣвѣколюѣацѣ.

Глас 2.

ѿкаѣ мѣнн, какѣу борѣу нма дѣша каѣа сѣ ѣѣѣа ѣд телѣа!
ѿкаѣ, колнко таѣа плаѣе, и нѣма ко да сѣ смнлѣѣе на нѣу. К
ѿнѣелнма поднѣжѣнн ѣчн, ѣзалѣд сѣ молн; к лѣднма прѣѣѣѣѣнн рѣѣе,
нѣма ко да жоѣ помѣгнѣ. Зато, мнѣа моѣа браѣо, сѣтнѣшн сѣ
кратѣѣе жнѣота нашегѣ, молнмо ѣд Хрѣста покоѣ прѣстѣвѣенѣм, и
дѣшѣама нашнм вѣлнкѣу мнѣлѣстѣ.

Іѣкѡ ты ѣси вокрѣнїе и живѡтъ, и покѡи оубѡпшагѡ раба твоегѡ [или: оубѡпша раба твоеа] и мѣкз, хрѣте бже нашз, и тебе слава возсылаемз, со безначальнымз твоимз оцѣмз, и со пресѣтымз, и блгнмз, и животворѣщимз твоимз дхѡмз, нынѣ и при сеи, и во вѣки вѣкѡвз, аминь.

Начинаемз самоглавы іѡанна монаха.

Гласъ а:

Кѡа житїейскаа сладость пребываетъ печѣли непрїхотна; кѡа ли слава стѡитъ на землїи непрелѡжна; всѣ сѣни немощнейша, всѣ сонїи прелѣстїейша: єдинѣмз мгновенїемз, и всѣ єѣ смертъ прїемлетъ. но во вѣтѣ хрѣте лица твоегѡ, и въ наслажденїи твоеа красоты, єгоже и зєралз єси, оупокѡи, іѣкѡ члвѣколюбєцз.

Гласъ б:

Оубѡи мнѣ, іѣковїи подвигз имать дѡша разлѣчѣющїа ѡ тѣлесє! оубѡи, тогда колѣкѡ слезїтъ, и нѣсть помнѣнїю! ко аггѡмз очн возводѣши, бездѣльнѡ молнїа: кз члвѣкѡмз рѡцѣ прѡстїрающн, не имать помогающагѡ. тѣмже возлюбленїи моє братїе, помыслившє нашѡ краткѡю жїзнь, прѡстѣвленномѡ оупокѡенїа ѡ хрѣта прѡсимз, и дѡшамз нашимз вєлію мѣть.

Гласъ г:

Всѣ сѣтѣ члвѣчєскаа, єлика не

Гласъ з.

Таштина је све лѡдско што послє смрти не остаје; не остаје богатство, ничи прѣти слава; јер кад смрт наїе, све се то уништи. Стога закапнмо Хрїсту бесмртнѡме: прѡстѣвленѡга од нас упокој, гдє је обиталиште свїхъ који се веселе.

Гласъ 4.

Гдє је приврженост свєтѡ? Гдє је маштанє о пролазномѡ? Гдє је злато и сребро? Гдє је мноштво слѡтѡ и вєвє? Све је прахъ, све пепє, све сенка. Но хадєтє, закапнмо Бесмртнѡме Царѡ: Господє, вєчнїхъ твоїхъ добара ѡдостој прѡстѣвленѡга (или: прѡстѣвєнѡга) од нас, дарѡжѡи мѡ (или: јѡ) покој ѡ неостарикѡм блаженствѡ тѡме.

Гласъ 5.

Опоменѡхъ се прѡрока који вапнїе: „Ја сам зємља и пепє“. И опєт размотрїхъ ѡ грѡбѡкнма, и вїдєхъ кости обнаженє, и рекохъ: па ко је цар, или војник, или богаташ, или просѣак, или правєдник, или грѣшник? Но с правєдннма упокој, Господє, слѡтѡ тѡга.

Гласъ 6.

Тѡрѡчка тѡга заповєст бн ми почєтѡк и тємєл бнѣа; јер Тн жєлєѣи да мє од вїдѣнкє и некїдѣнкє прїродє жнког начнннш, тєлѡ сн мојє саздаѡ од зємљє, а дѡшѡ сн ми даѡ твоїм бѡжанскнм жнѡтѡрннм ѡдахнѡѣм. Зато, Хрїстє Тѡрчє наш, слѡтѡ тѡга (или: слѡшкннѡ тѡгѡ) упокој ѡ крајѡ жнвїхъ и ѡ насєљнма правєднїхъ.

прѣбываѣтъ по смѣрти: не прѣбываѣтъ богатство, ни шествѣдетъ слава: пришедшеи бо смѣрти, сѣдѣи по потребѣшиа. тѣмже хрѣсту беземѣртному возопѣи мѣ: прѣстѣвленнаго ѿ насъ оупоконѣ, и дѣже вѣхъ сѣтъ веледѣшиа жнѣице.

Гласъ д:

Гдѣ сѣтъ мѣрское прѣстѣствіе; гдѣ сѣтъ прѣременныхъ мечтаніе; гдѣ сѣтъ злато и сребро; гдѣ сѣтъ рабѣмъ мнѣжество и молва; вѣдѣ переть, вѣдѣ пѣпелъ, вѣдѣ сѣнь. но прѣидѣте возопѣи мѣ беземѣртному црѣю: гдѣ вѣчныхъ твоихъ блага сподобѣ прѣстѣвѣшаго ѿ насъ, оупоконѣа сѣго вѣ нестарѣюща бжѣнствѣ твоѣмъ.

Гласъ е:

Поманихъ прѣрѣка вопіюща: азъ сѣмъ земля и пѣпелъ. и пакѣ размотрихъ во гробѣхъ, и видѣхъ кѣсти ѿбнажѣны, и рѣхъ: оубо кто сѣтъ царь, или боннъ, или богатъ, или оубогъ, или праведникъ, или грѣшникъ; но оупоконѣ гдѣ, из праведными раба твоѣго.

Гласъ ж:

Начѣтокъ мнѣ и сотѣвъ зиждѣтельное твоѣ бысѣть повелѣніе: вохотѣвъ бо ѿ невѣдѣмаго же и вѣдѣмаго жнѣа мѣ сотѣвѣти сѣствѣ. ѿ земли тѣло моѣ создѣлъ сѣи, дѣлъ же мнѣ сѣи дѣшѣ бжѣственымъ твоимъ и жнѣотворѣнимъ вѣдохнѣніемъ. тѣмже хрѣсте раба твоѣго бо странѣ жнѣдѣшихъ, и вѣ селѣніихъ праведныхъ оупоконѣ.

Гласъ з:

Гласъ 7.

Откориши ѹ почетку чѣвѣка по своѣу снѣци и прилицѣ, Ти си га постакио ѹ раѣ да вѣда твоѣмъ тѣрамъ; али прѣкаренъ закнѣшу ѣвѣкола, онъ окуси одъ плода, поставши нарѣшнѣлацъ заповѣсти твоѣихъ. Стога си га, Господѣ, осудно да се врати опѣт ѹ земљу, одъ коѣе же ѹзѣт, и да моли покоѣ.

Гласъ 8.

Плачемъ и рѣдамъ кадъ помислимъ на смѣртъ и видимъ ѹ грѣбѣвѣхъ нашѣхъ, по снѣци Божѣу создѣну, лепѣту гдѣ лежи безъ обѣнка, безъ славе, безъ изгѣда. О чѣда! Какѣ се то таѣна догоди сѣ нама? Какѣ се прѣдѣдѣсмо тѣрѣлежи? Какѣ се прѣсаѣдиннѣсмо смѣрти? Ванѣстину, као што же писано, по заповѣсти Бога коѣи даѣе покоѣ прѣстаѣвѣномѣ (или: прѣстаѣвѣноѣу).

Блажена, гласъ 6.

Помени насъ, Господѣ, када доѣши ѹ Царѣство своѣе.

Блажѣни сирѣмѣшии дѣхомъ, јеръ же ѣнѣхоко Царѣство небѣско.

Блажѣни коѣи плачу, јеръ же се ѹтѣшѣти.

Блажѣни кротѣи, јеръ же наслѣдѣти земљу.

Блажѣни гладни и жѣдни правѣде, јеръ же се насѣтити.

Блажѣни милѣстивѣи, јеръ же бити помиловѣни.

По ѡбразѣ твоемѹ и по подобію создáвнѹ въ началѣ челоуѣка, въ ранѣ поствáвлъ єси владѣти твоѣми твáрьми: зáвнстїю же дїаволеу прельстївса, инѣди причастїса, зáповѣдей твоїхъ престѹпникъ бѣвъ. тѣмже пáкн въ зéмлю, ѡ неáже взáтъ бѣсть, ѡсѡднѹ єси возвратїтїса гдѣ, и испросїти оупокоєніе.

Гласъ ѿ:

Плáчѹ и рыдáю, єгда помышлáю смѣрть, и вїждѹ во гробѣхъ лежáщю, по ѡбразѣ бжїю создáнню нашѹ красотѹ, безѡбразнѹ, безелáвнѹ, не имѹщю вїда. ѿ чдеє! что єїе єже ѡ насъ бѣсть тáнство; кáкв предáхомса тлѣнїю; кáкв сопрáгохомса смѣрти; воистиннѹ бѣ повелѣнїемъ. ѿкоже пїсано єсть, подáруцáгв престáвльшемѹса оупокоєніе.

Блжєнна, гласъ 5.

Во црѣтвїн твоэмъ, єгда прїидеши помани насъ гдѣ.

Блжєни нїцїи дхомъ, ѿкв тѣхъ єсть црѣтво нѣное.

Блжєни плáчщїи, ѿкв тїи оутѣшатса.

Блжєни крѡтцыи, ѿкв тїи наслѣдѡтъ зéмлю.

Блжєни алчщїи, и жáждщїи прáвды, ѿкв тїи насытáтъса.

Блжєни млтнѣи, ѿкв тїи помїловани бѹдѡтъ.

Разбѡйника рáдъ хрѣтє жїтелá, на крѣтѣ

Разбѡйника, Христе, који Ти је на крстѹ закапно: „Помени мене“, Ти си показáнемъ учинно житєлемъ раја; ѹдостој тога и мене недостѡжнога.

Блажени чисти срцем, јер ће Бога видети.

Ти који владаш животом и смрћу, упокој ѹ насѣлнма светнхъ кога (или: коју) си ѹзео из прикременогъ живота; и сети ме се, Господє, када дођеш ѹ Царство своје.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Ти који господариш душама и телнма, ѹ чијој је рѹци дисанье наше, ѹтєхá ожалѡшѣннхъ, упокој ѹ насѡбнни праведннхъ слѹгѹ твоега кога си сада преселно.

Блажени прогнани правде ради, јер је ннхѡво Царство небеско.

Нека те Христос ѹпокоји ѹ крају живнхъ, и нека ти рајска врата отвори, и покаже те житєлемъ Царства, и да ти опроштај свнхъ грехѡва које си учинно ѹ животѹ, Христѡлѹгче (или: Христѡлѹбнтелѡ).

Блажени сте ако вас ѹзасрамоте и ѹспрогоне и реку на вас свакојакє рѡке речн лажѹн, мене ради.

Пођнмо и видеђемо ѹ гробѡкнма да сѹ кости лѹдске наге, храна црквима, и смрад, и познајмо шта је богатство, лепѡта, снага и красѡта!

тѣбѣ возопѣвши, помани ма, предодѣлаз єси
покланіемз єгѡ, и менѣ сподобн недорѣишнаго.

**Блжєни чистїи сѣрдцемз, ѿкѡ тїи бѣа
оўзрѣтз.**

**Животомз гдѣствѣаи и смѣртїю, во двѣрѣхз
сѣтѣхз оупокѡи, єгѡже прїѡлаз єси ѡ
прѣвременныхз: и помани ма, єгда прїидеши во
црѣтвїи твоемз.**

**Блжєни миротворцы, ѿкѡ тїи сынове
вїїи нарекѣтсѧ.**

**Ашшамн владычествѣаи и тѣлесамн, єгѡже
вз рѡцѣ дыханїе наше, ѡкорєлаемыхз оутѣшенїе,
оупокѡи во странѣ праведныхз, єгѡже прѣставилз
єси раба твоего.**

**Блжєни изгнани правды ради, ѿкѡ тѣхз
єсть црѣтво нѣное.**

**Хрѣтѡсиз тѣ оупокѡитз во странѣ
живѡщихз, и врата рїискаѧ да ѡвѣрзетз тїи, и
црѣтвїа покажетз жителѧ, и ѡставленїе тѣбѣ
дастз, ѡ нїхже согрѣшїлз єси вз житїи,
хрѣтолюбче.**

**Блжєни єстє, єгда понѡсѣтз вѧмз, и
изженѣтз, и рекѣтз всѧкз солз глаголз,
на вы лжѣще менѣ ради.**

**Изыдемз и оўзрїмз во гробѣхз, ѿкѡ наги
кѡсти чєловѣкз, червѣи снѣдь, и смрадз, и
познаемз чтѡ богатство, доверѡта, крѣпость,
блголѣпїе;**

Радѡитсѧ и веселїтсѧ, ѿкѡ мздѧ вѧша

**Радѡте се и веселїте се, јер је велика плата ваша на
небесима.**

Чѡјмо шта обжакѡје Сведржителѧ: тешко онима што ништѡ да
видѣ страшни дан Господњи! Јер је он тама и јер сѣе и сѣа ѡ огњу
испрѡбака.

Слава: Беспочетном и рођењем и происхођењем, покланѧм се
родившем Оцу, слаким Сина рођеного, пекам сапрѡсїякшиг Оцу и
Синѡ, Дѡха Свєтого.

И сада: Како из твојих дојки точиш млеко, Дјєко? Како
храниш Хранителѧ творєвинє. То зна онај који је жєдним ѡудима
источнѡ из камена водѡ, потоке вода жєдномѣ народѡ, као што је
писано.

Ђакон: Пазимо!

Свѣштєник: Мир свима.

Нарѡд: И дѡхови твојемѡ.

Ђакон: Премѡдрѡст, Пазимо!

Онѡ пекајѡ прокимен, глас б.

Блажен је пѡт којим данас идиш, дѡшо, јер ти је
припрѣмљєно место покоја.

Стих: К Теби бѡ, Господє, завапїти, Боже мој.

Ђакон: Премѡдрѡст.

многа на нѣсѣхъ.

Оубыишимъ, что зовѣтъ вседержитель: оубыишицымъ зрѣти страшний день гдѣнь! сеи бо сѣтъ тьма: огнемъ бо икшшають вса чска.

Слава: Безначальнымъ и рождѣніемъ же и пророждѣніемъ, оцѣмъ поклоняюемъ родившемъ, ема слава рождѣннаго, пою сопросѣавшаго оцѣмъ же и еиѣ, дѣа сѣаго.

И нынѣ, вѣродиченъ: Какъ ѿ соцѣ твоѣю млекѣ точиши дѣо, какъ питашеши питателъ тварн; ѣкоже вѣсѣтъ, источивый водѣ ѿ камене, жилю вѣдныа жаждущимъ людемъ, ѣкоже пиеа.

Посѣмъ діаконъ глаголетъ: Вѣнемъ.

Сѣенникъ: Миръ всѣмъ.

Дикъ: И дѣхови твоемъ.

Діаконъ: Премѣдрость, вѣнемъ.

Дикъ поѣтъ прокіменъ, гласъ ѣ:

Блженъ пѣтъ, конъже идеши днѣсь дѣше, ѣкѣ оубготѣа тебе мѣсто оубпокоѣнѣа.

Стихъ: Къ тебе гдѣ воззовѣ, бѣе мѣнѣ,
да не премолчиши ѿ мене.

Діаконъ: Премѣдрость.

Чтецъ: Апѣстолъ къ колѣданымъ, зачало ѣо.

Читач: Читање из Посланице Солуѣанима Свѣтога Апѣстола Павла (Зачало 270.1 Сол. 4,13-17).

Браѣо, неѣмо пак, да вам бѣде непознато шта је са онима који су уснули, да не бисте тѣговали као они који немају наде. Јер ако веруемо да Исус умрије и васкрсе, тако ће Бог оне који су уснули у Исусу довести с Ним. Јер вам око казујемо ричѣју Господњом да ми који бѣдемо живи о доласку Господњем, неѣмо претећи оне који су уснули. Јер ће сам Господ са запокушѣу, гласом арханѣла и са трубом Божјом, сићи с неба, и прво ће мртви у Христѣ васкрснѣти.

Свѣштеник: Мир теби.

Анѣѣја, глас б.

Стихъ: Блажен кога си изабрао и примио, Господе.

Бракѣ: Премѣдрост, прако стојмо, чѣмо свѣто Сванѣле.

Свѣштеник: Мир свима.

Читање свѣтог Сванѣла од Јована

(Зачало 16. Јн. 5,24-30).

Речѣ Господ присутним Јекрејима: Занста, занста вам кажем: Ко моју ричѣ сауша и вѣрује ономе који ме је послао, има жикѣт вѣчни, и не долази на сѣд, него је прѣшао из смрти у жикѣт. Занста, занста вам кажем: да долази час, и вѣѣ је настао, када ће мртви чѣти глас Сина Божијега, и чѣвши га ожикѣти. Јер као што

Брѣтїе, не хоцѣ вѣсз не вѣдѣти ѿ оумѣршихъ, да не скорбѣтѣ, ꙗкоже и прѣчи не имѣшѣи оуповѣнїа. ꙗще бо вѣрѣемъ, ꙗкѡ иисъ оумре и воскресѣ, тѣкѡ и бѣз оумѣршыа ѿ иисѣ, прѣведѣтъ сз нѣмъ. Сїе бо вѣмъ глаголемъ слѡвомъ гдннмъ, ꙗкѡ мы жнвѣшѣи ѡстѣвшѣи вѣ прѣшѣствїе гднѣ, не имамы предварїти оумѣршихъ. ꙗкѡ сѣмъ гдѣ вѣ повелѣнїи во глагѣ архѣггловѣ, и вѣ трѣбѣ бжїи снїдетъ сз нѣсѣ, и мѣртвїи ѿ хрїстѣ воскресѣтѣ перѣѣ. Потѡмъ же мы жнвѣшѣи ѡстѣвшѣи, кдпнѡ сз нѣмн воскресѣнн бѣдемъ на ѡблацихъ, вѣ срѣтенїе гднѣ на воздѣѣ, и тѣкѡ вѣсгдѣ сз гдѣмъ бѣдемъ.

Сщїенникъ: Мнрз тн.

Алладїа. Глѣсз ѿ:

Блжѣнъ, ѡбоже ижебѣлъ и прѣлѣз ѣн, гдн.

Дїаконъ: Премѣдрѡсть, прѣчїи, оуслѣшнмъ
стѣгѡ ѣвїа.

Сщїенникъ: Мнрз вѣѣмъ.

Ѣвїѣ ѿ іѡанна, зачѣло ѿ.

Речѣ гдѣ ко прѣшѣдымъ кѣ немѣ іѡдѣемъ: имнѣ имнѣ глаголю вѣмъ, ꙗкѡ слѣшамъ слѡвѣе моегѡ и вѣрѣамъ послѣвшемѣ мѣ, имѣтъ жнвѡтъ вѣчннн, и на сѣдъ не прѣидѣтъ: но прѣидѣтъ ѿ смѣртїи вѣ жнвѡтъ. Имнѣ имнѣ глаголю вѣмъ: ꙗкѡ градѣтъ чѣсз, и нынѣ ѣсть, ѣгдѣ мѣртвїи оуслѣшатъ глѣсз снѣ бжїа, и оуслѣшавше ѡжнвѣтъ. ꙗкоже бо ѡцѣ имѣтъ

Ѡтацѣ има жнкот ѣ себѣ, тако даде и Сннѣ да има жнкот ѣ себѣ; И даде мѣ властѣ да сѣди, јер јѣ Снн Чокѣнїи. Не чѣдите се томѣ, јер долази час ѣ који бѣ ски који сѣ ѣ грѡвѡкѣмѣ чѣти глѣс Сннѣ Божїега. И изїѣн бѣ онн који сѣ чинїлн добрѡ ѣ вѣскрсѣнїѣ жнкота, а који сѣ чинїлн зло ѣ вѣскрсѣнїѣ сѣдѣ. Ја не могу нншгѣ чинїти сам ѡд себѣ.

Ъакон: Заупѡкојѣнѣ јектѣнїнѣ:

Помнѣј нас, Божѣ, по великој милѡсти скојѡ, молимѡ Тн се, ѣслнши и помнѣј.

Нарѡд: Господѣ, помнѣј (трїцѣт).

Још се молимѡ за ѣпокојѣнѣ дѣша ѣснѣлнх слѣтѣ Божїнх (имѣнѣ) и да нм се ѡпростн скѣкн грѣхѡ вѡлнн и неволнн.

Нарѡд: Господѣ, помнѣј (трїцѣт).

Да Господ Бог наш настѣн дѣше ннхѡвѣ гдѣ правѣдннцн почнвѣјѣ.

Нарѡд: Господѣ, помнѣј (трїцѣт).

Милѡст Божїѣ, Цѣрствѡ небѣско, и ѡпростѣј грѣхѡвѣ ннхѡвнх молимѡ ѡд Хрїстѣ, вѣсмртнѡга Цѣрѣ и Бѡга нашѣга.

Нарѡд: Подѣј, Господѣ.

Господѣ се помолнмѡ.

жнвѣтъ въ себѣ, тѣкъ дѣтъ н ѿбн жнвѣтъ
нмѣти въ себѣ: Н ѿблѣтъ дѣтъ ѣмъ н ѣдѣ
творѣти, ѣкъ ѿнъ чѣловѣчь ѣтъ, не днвѣтѣса
семъ. Ѣкъ градѣтъ чѣсъ бѣнѣже вѣн ѣщѣн во
грѣбѣхъ ѡслышатъ глѣсъ ѿнѣ бѣжѣа: Н нзѣдѣтъ
сѣтворѣннѣ блѣглѣ въ вѣскрѣшеніе жнвѣтѣ, ѣ
сѣтворѣннѣ слѣглѣ въ вѣскрѣшеніе ѣдѣ. Не могъ ѣзъ
ѡ себѣ творѣти ннчѣсѣже. Ѣкоже слышѣ, ѣждѣ:
н ѣдѣ мѣн прѣвѣденъ ѣтъ: ѣкъ не нщѣ бѣн
моѣа, но бѣн послѣвшѣгѣ мѣ ѡцѣ.

Вкѣтѣнѣ

Помнѣннѣ нѣсъ бѣе, по велѣнѣннѣ мѣтн
твоѣн, мѣнннѣ тн ѣа ѡслышн н помнѣннѣ.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣннѣ, **трѣждѣ.**

Ѣцѣ мѣннѣа ѡ ѡпокоѣннѣ дѣшнѣ ѡрѣпшагѣ рабѣ
бѣжѣа [нѣн: ѡрѣпшѣа рабѣ бѣжѣн] **нѣкъ,** н ѡ ѣже
прѣтнѣтнѣа ѣмъ [ѣн] вѣакомъ прѣгрѣшенію,
бѣннѣмъ же н невѣннѣмъ.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣннѣ, **трѣждѣ.**

Ѣкъ да гдѣ бѣа ѡчнннѣтъ дѣшѣ ѣгѣ [нѣн ѣа],
нѣѣже прѣвѣдннѣ ѡпокоѣннѣа.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣннѣ, **трѣждѣ.**

Мѣтн бѣжѣа, цѣтѣа нѣнагѣ, н ѡстѣвлѣннѣа грѣхѣвъ
ѣгѣ [нѣн ѣа], ѡ ѣрѣтѣа бѣзѣмѣртнѣагѣ цѣа н бѣа
нѣшегѣа прѣсннѣа.

Дѣкъ: Подѣннѣ гдѣ.

Дѣакопѣ: Гдѣ помѣннѣа.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣннѣ.

Нарѣ: Господѣ, помнѣннѣ.

Скѣштннѣ:

Боже дѣхова н свакога тѣла, кожн сн смрт сѣтро н ѣакола
пѣбѣднѣ, н жнвѣт свѣтѣ тѣомѣ дарѣако; Тн сам, Господѣ, ѡпокоѣ дѣше
слѣтѣ твожнхъ (нѣ) ѣ мѣстѣ свѣтѣом, ѣ мѣстѣ цѣтѣном, ѣ мѣстѣ
ѡдѣмѣра, ѡдѣкѣ ѡдѣже сваки бѣа, тѣта н ѡзднсаѣе. Сваки грѣхъ шѣто
сѣ ѡчнннѣа рѣтѣ, нѣн дѣлом, нѣн мншѣа, као блѣа н чѣвокоѣубнѣк
Бѣа ѡпрѣстн нѣ, ѣр нѣа чѣвока да жнвн а да не грѣшн. Тн сн
ѣднннѣ бѣз грѣха; прѣвѣа ѣ твоѣа прѣвѣа вѣчна, н рѣт ѣ твоѣа
нстннѣа.

Вѣзглас:

Ѣр сн Тн вѣскрѣсѣе, н жнвѣт, н покоѣ ѡснѣннѣ слѣтѣ твожнхъ
(нѣ). Хрѣстѣ Боже наш, н Тебн слакѣ ѡзноснмо, са бѣспѣчѣтннѣм
твожнм ѡцѣм, н свѣсвѣтннѣм н блѣгннѣм н жнвѣтѣворннѣм твожнм дѣхѣом,
сада н ѡвѣк н ѣ вѣкоѣ вѣкоѣа.

Нарѣ: Ѣмннѣ

По ѣктѣннѣннѣ, нѣзѣстѣннѣ скѣштннѣ, нѣн архнѣрѣѣ аѣо слѣжн,
прѣлазн бнлнзѣ поѣкоѣннѣа н гѣворн мѣлнтѣа: Боже дѣхова... Ѣз нѣга
то чннѣ н ѡстѣа скѣштннѣннѣ. Трѣба знѣтн, да кад год ѣакопѣ гѣворн
ѣктѣннѣннѣ, свѣштннѣк на кога ѣ рѣд, док ѣакопѣ гѣворн ѣктѣннѣннѣ,
чнѣта тѣзнѣ ѣ себн мѣлнтѣа: Боже дѣхова..., а гласно нзѣвоѣара: Ѣр
сн Тн вѣскрѣсѣе н жнвѣт...

Сщѣнникъ:

Бже дѣхъвъ, и всѣкъа плѣти, смѣрть поправъи и дѣвола оупразднѣвъи, и живѣтъ мѣрѣ твоємѣ даровѣвъи: ѡмъ гдѣ, оупокѣи дѣшѣ оупрѣпшагѣ раба твоегѣ [и ли: оупрѣпша раба твоеа] ѡмъ, въ мѣстѣ свѣтлѣ, въ мѣстѣ слѣчнѣ, въ мѣстѣ покѣиѣ: ѡнюдѣже ѡбѣже болѣзнь, печаль и воздыханіе. всѣкое согрѣшеніе, содѣланное ѡмъ слѣвомъ, и ли дѣломъ, и ли помыслѣніемъ, ѡкъ блгѣи члѣвѣколюбецъ блгѣ прѣстѣ, ѡкъ нѣстѣ челоѣкъ, ѡже живъ бѣдетъ, и не согрѣшнѣтъ: ты бо ѣдинъ кромѣ грѣхѣ, прѣвѣда твоѣ прѣвѣда во вѣки, и слѣво твоѣ истинна.

Возгласъ:

ѡкъ ты ѣси воскреснѣи и живѣтъ, и покѣи оупрѣпшагѣ раба твоегѣ [и ли: оупрѣпша раба твоеа] ѡмъ, хрѣтѣ бже нашъ, и тѣбѣ слѣвѣ возвылѣемъ, со безначальнымъ твоимъ оцѣмъ, и со прѣстѣмъ, и блгѣмъ, и живѣтворѣщнѣмъ твоимъ дѣомъ, нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ,

ѡмъ: ѡмъ.

Вѣдомо же бѣдѣ, ѡкъ глаголемѣ коемѣждо прѣшенію ѡ дѣкона, во ѣликъ глаголетѣ прѣшеніе ѡ негѣ, глаголетъ вышеречѣннѣю мѣтѣвѣ кѣждо сщѣнникъ, по чинѣ своемѣ тѣмъ блнѣ оумѣршагѣ, и возгласѣтъ: ѡкъ ты ѣси воскреснѣи: По возгласѣ же вывѣтъ цѣлованіе.

Послѣ возгласа настаѣ целѣванѣ.

И пѣамо оѣ стѣхирѣ. Гласъ 2. Подѣбан.

Приѣте, браѣо, послѣднѣи целѣк даѣмо покѣиѣ (и ли: покѣиѣ), благодарѣи Бога; ѣр он напѣсти своѣ сродникѣ и ка грѣвѣ хита; не брѣне се више о таштнѣм стѣварима, и о многонапаѣном телѣ. Гдѣ сѣ сада сродникѣ и приѣтѣли? Ѣво, растаѣмо се: помолѣмо се Господѣ да га оупокѣи.

Какаѣ растанакъ, о браѣо? какаѣ плачъ? какаѣ рѣданѣ о окоме часѣ? Приѣте, целѣвѣте окога што ѣ до мало прѣ бѣо с нама, ѣр се грѣвѣ предаѣ, каменом покѣика, о тамѣ олази, с мѣтнѣма се сахраѣнѣ, и од свѣх сродникѣ и приѣтѣла сада се растаѣ. Помолѣмо се Господѣ да га оупокѣи.

Сада се рѣши житѣѣско злѣславѣ таштинѣ. Ѣр дѣх напѣсти обѣталиште, блатѣ поцѣне, сасѣд се разѣи, безгласан, неосѣтъик, мѣтак, непѣретан. Помолѣмо се Господѣ да вѣчни покѣи подари окоме кога сада испраѣамо грѣвѣ.

Шта ѣ наш живѣт? Чѣстиннѣ као цѣвет, и днѣ, и ѣтарѣа росѣ. Приѣте дакѣ, загледаѣмо о грѣвѣкѣ добро: Гдѣ ѣ телѣсна лепѣта? Гдѣ младѣст? Гдѣ сѣ очѣ, и облик телѣсннѣ? Ѣвѣ ѣ као траѣа свѣцѣло, свѣ ѣ несталѣ. Хѣдите, зато, припаднѣмо Хрѣстѣу са сѣзѣама.

И ПОЕМЪ НАСТОАЩЫА СТИХИРЫ, ГЛАГОЛЪ.

Подобны: Вѣдѣ ѿ дрѣва:

Прїидїте, послѣднее цѣлованїе дадїмъ брѣтїе оумѣршемъ, блгодарѣще бѣа: сеи бо ѿскѣдѣ ѿ сродства своегѣ, и ко гробѣ тѣпїтса не ктомъ пекїтса ѿ сѣтнхъ, и ѿ многотрѣтнѣй плѣтн. гдѣ нынѣ сродницы же и дрѣз; се разлѣчїемса. ѿгоже оупокѣнтн, гдѣ помѣнмса.

Кѣе разлѣчїе, ѿ брѣтїе! кїи плѣчь; кѣе рыданїе въ настоащемъ часѣ; прїидїте оубѣ цѣлѣйтѣ бывшаго вмаѣлѣ из наїн: предлѣтса бо гробѣ. каменемъ покрывлѣтса, бо тѣмъ велѣтса, из мѣртвѣмн погрѣвлѣтса, и вѣтхъ сродникѣвз и дрѣгѣвз нынѣ разлѣчїетса: ѿгоже оупокѣнтн, гдѣ помѣнмса.

Нынѣ жнтїеїкое лѣкавое разрѣшлѣтса торжествѣ сѣтн: дѣхъ бо ѿскѣдѣ ѿ селенїа, брїенїе ѿ чернїса, создѣз раздрѣса, безгласенъ, нечѣственъ, мѣртвенъ, недвижнмъ. ѿгоже посылающе гробѣ, гдѣ помѣнмса, дѣтн семъ во вѣкн оупокѣнїе.

Иакѣвз жнвѣтѣз наїшз ѿсѣтѣ; цѣвѣтѣз, и дѣмъ, и рога оутреннаа констнннѣ. прїидїте оубѣ, оўзрнмъ на гробѣхъ їаїнѣ, гдѣ добротѣ тѣлѣснаа; гдѣ їностѣ; гдѣ сѣтѣ ѿчегѣ, и зрѣкѣз плѣтскїн: всѣа оубадѣша їакѣ трава, всѣа потребншлѣса. прїидїте ко хрїстѣ прїпадемъ со слезѣмн.

Велїи плѣчь и рыданїе, велїе въздыханїе, и

Велїки је плач и риданье, велико ѹзданье и мѹка растанак дѹше, ад и погнбао; прикрѣмнн живот - пролазна сенка, карлык сан; трѹд жикѣта земаљског - небагѣременѣ маштанье. Побѣгннмо, стога, далеко од сваког земаљског грѣха, да бнсмо наслѣднн небо.

Гледајући пред собѣм мртѣца, замнсаннмо свн ској смртнн час: јер овај одлази са земаље као днм, прецѣвета као цѣвет, покошен као траѣа, покровѣм ѹкнїен, земаљѣм покрнвен; којѣга остављајући неївндїлнѣа, помолнмо се Хрнстѹ да мѹ дарѹје вѣчнн покој.

Прнїитѣ, потомцн Адамѣкн, погледајмо на земаљн распрѣстрѣтог како напѹшта свѹ красѣтѹ лнѣа нашѣг, растѣченѣг ѹ грѣбѹ гнѣїем, цркнма, прогѹтанѣг тамѣм, покрнвенѣг земаљѣм; којѣга остављајући неївндїлнѣа, помолнмо се Хрнстѹ да мѹ дарѹје вѣчнн покој.

Када страшнн анѣлн слѣмѣм отрѣжѹ дѹшѹ од тѣла, она забѣраѣа свѣ сродннѣе и позннннѣе, и брнне се како ће предстѣтн сѹдѹ за свѣ ташѣе и бѣднѣ телеснѣ стѣкарн. Ходнтѣ, стога, прѣклннѹјући бѹднїѹ, помолнмо се свн да јѣѹ Госпѣд прѣстн оно што је ѹчнннлѣа.

Ходнтѣ, браћѣ, погледајмо ѹ грѣбѹ пѣпѣѣ и прахъ нз кога смо сазданн; кѹда сада ндемѣ? а шта бѣсмо? ко је ѹбог, нлн богѣт? нлн ко је госпѣдар? ко лн слѣбѣднѣак? и зар ннсѹ свн пѣпѣѣ? Лѣпѣта лнѣа нстрѹлѣ, и сѣв цѣвет млѣдѣстн сѣсѹшн смрт.

нѣжда, разлѣченіе дѣшнѣ, ѣдз нѣ погнѣбель,
прнвѣременный жнвѣотъ, сѣнь непостоѣннаѣ, со́нъ
прелѣстный: безвѣременномечтѣненъ трѣдъ жнтїѣ
земнаго. далѣче ѡбѣжїмъ мїрскаго всѣкаго
грѣха, да небѣснаѣ наслѣдїмъ.

Внѣдѣще предлежѣща мѣртва, ѡбразъ
воспрїимемъ всѣ конѣчнаго чела: сѣнѣ бо ѡходнтъ
ѣкъ дымъ ѡ землѣ, ѣкъ цвѣтъ ѡ цвѣтѣ, ѣкъ
трава погнѣса, врѣтнцемъ повнѣаемъ, землѣю
покрываемъ. Ѣгѣже невнѣдїма ѡстѣавнше, хрїстѣ
помѣнимъ, дѣти семѣ бо вѣки ѡпокоѣнїе.

Прїндїте внѣдѣцы ѣдѣмъ, ѡвнѣдїмъ на
землѣ повѣрженнаго, по ѡбразѣ нашемѣ всѣ
блгоупїе ѡлагѣща, разрѣшена бо грѣбѣ гнѣемъ,
червнѣмъ, тьмою нжднѣема, землѣю покрывѣема.
Ѣгѣже невнѣдїма ѡстѣавнше, хрїстѣ помѣнимъ,
дѣти бо вѣки семѣ ѡпокоѣнїе.

Ѣгда дѣшѣ ѡ чѣла нѣматъ нѣждею
восхїтнїса стѣшными ѣгглы, всѣхъ забывѣетъ
сродннѣмъ нѣ знѣемъ, нѣ печѣтѣмъ ѡ вѣдѣщнхъ
сдѣлнщїей стоѣнїн, ѣже сдѣтѣ, нѣ многотрѣднѣмъ
плѣтн разрѣшенїн: тогда сдѣтѣ молѣще, всѣ
помѣнимъ, да простнѣтъ гдѣ, ѣже содѣла.

Прїндїте брѣтїе, во грѣбѣ ѡзрїмъ пѣпелъ нѣ
пѣрѣтъ, нѣ неѣже содѣхомъ. кѣмъ нынѣ нѣдемъ;
чтѣ же бѣхомъ, кїнѣ ѡбѣгъ нѣнѣ богѣтъ; нѣнѣ кїнѣ
вѣка; кїнѣ же свѣбѣдѣ; нѣ не всѣ лн пѣпелъ; добротѣ
лнцѣ согнѣ, нѣ юнѣстн бѣсъ цвѣтъ ѡвѣднѣ смѣртѣ.

Воистнннѣ сдѣтѣ нѣ члѣнїе, всѣ жнтѣнскаѣ,

Свѣ сластн нѣ слаке овога жнвѣота занста сѣ таштннѣ нѣ трѣмѣж!
Јер ски ншчѣзакамо, ски ѣмнрѣмо: нѣ царѣнѣ нѣ кнѣжѣнѣ, сѣднѣ нѣ
наслннннѣ, богатн нѣ снромасн, нѣ сва природа ѣдѣска; јер се сада
сѣнокрапѣтѣ ѣ грѣбѣ онн што бѣхѣ ѣ жнвѣотѣ. Помѣнїмо се да нѣ
Господ ѣпокојн.

Сада се показѣтѣ непѣкрѣтннѣ ски оргѣннѣ тела којнѣ до малѣпре
бѣхѣ покѣртннѣ; ски сѣ ѣкѣчѣннѣ, мртѣнѣ, неосѣтлннѣ: очн ншчлнше,
ногѣ се свѣзашѣ, рѣке замрѣше, нѣ слѣхѣ сѣ ннма, језнѣк ѣмѣче, грѣбѣ се
предѣтѣ. Вѣстннѣ јѣ таштннѣ сва ѣдѣско.

Спасакѣтѣ онѣ што се на Тебѣ наѣдѣтѣ, Мѣтѣко незалазногѣ сѣнѣца,
Богороднѣце. Молнїмо Тн се, молнтѣкама својнм ѣмоли прѣблагѣога
Бѣога да ѣпокојн сада прѣстѣавѣногѣ гдѣ се дѣховн прѣвѣдннхъ
одмарѣтѣ; покажн га, свѣбѣспѣкорнѣ, као наслѣдннѣка бѣожѣнскнхъ
добѣра ѣ двѣорнма прѣвѣдннхъ, ѣ вѣчнн спѣмѣн.

Глава; глас 6.

Глѣдѣтѣ мѣ гдѣ лежнм безгласѣн нѣ бездѣхан, плачнѣте наѣда
мнѣм, брѣћѣ нѣ прїјѣтѣлн, сроднннѣ нѣ познѣнннѣ, јер јѣче
разгѣокараѣ сѣ вама, нѣ изнѣнаѣда нанѣ на мѣнѣ стѣашннѣ час смртн.
Но прїѣтѣте ски што мѣ колнѣте, нѣ целнѣвѣтѣте мѣ послѣдннм целнѣком,
јер нѣбѣ вншѣ сѣ вама ходнтн, нн разгѣокаратн: одѣзнм сѣднѣтн ѣ
кога нѣма прнстрѣаснѣстн: прѣд Ннм зајѣдно стојѣ слѣта нѣ госпѣдар,
цѣрѣ нѣ којннѣк, богѣташ нѣ прѣсѣжѣк, ски сѣ јѣдѣнакн; јер бѣ се свѣакн од

внѣды, и безслѣвнаа: вси бо ичезаѣмз, вси оумремз, царіе же и князи, сѣдїи и насильницы, богати и оубози, и все сѣстество челоѣчское: нынѣ бо, иже иногда въ житїи, бо грѣбы вергаютса, иже да оупоконтз гдѣ, помолнмса.

Вси тѣлесни нынѣ органы праздни зрачса, иже прѣжде мала двѣжнми бѣхѣ, вси неѣстѣвительни, мѣртви, нечѣстѣвни: очн бо зандоша, свазачтсѣа нозѣ, рѣцѣ безмѣстѣетѣ, и слѣхъ съ нимн: азѣкъ молчїемз заключиса, грѣбѣ предлѣтса. воистиннѣ сѣтѣ всѣ челоѣчскаа.

Спїсїи надѣющыасѣа на тѣ, мѣн незаходимагѣа сїнца вѣородительнице: оумолї мѣтвами твоїми пребл҃гаго б҃га, оупоконтн, молнмса, нынѣ престѣвльшагѣа, иѣже оупокоевѣютса прѣныхъ дѣи: бж҃ественныхъ бл҃гъ наслѣдника покажн, бо двѣрѣхъ прѣныхъ, въ пѣмать, всенепорѣчнаа, вѣчнѣю.

Слава, гласъ ѿ:

Зрачсе мѣ безгласна, и бездыханна предлежаща, восплачнте ѿ мнѣ братїе и дрѣзи, сродницы и знаемїи: вчерашнїи бо дѣнь бесѣдовахъ съ вами, и вnezапѣ наиде на мѣ страшнїи чл҃вкъ смѣртнїи: но прїиднте вси любѣщїи мѣ, и цѣлѣйтѣ мѣ послѣднимз цѣлованїемз: не ктомѣ бо съ вами похождѣ, илн советѣдѣю прочее. къ сѣдїи бо ѿхождѣ, иѣже нѣсть лицепрїѣтїа: рѣвз

скожихъ дела или прославити или постидети. Но молнм ске и преклнѣем, молнте се непрестано Христѣ Богу за мене, да по гресима можим не бѣдем одевен ѹ место мѣчїа, него да ме настани гдѣ је светлост жикѣта.

И сада; **Богородичан, глас исти:**

Упокој, Христѣ, ѹснѣлога слѣтѣ твога, молитвама Мадже Твоје, и Претече твога, Апостола, Пророка, Јерараха, Приподобнихъ и Праведнихъ, и свихъ Светихъ.

Онда: Трисвето; Пресвета Троице; Оче наш...

И одмахъ поју оѣ тропаре, глас 4.

Са дѣсима преминѣлихъ праведника упокој, Спасе, дѣшѣ слѣте твога (или: слѣшкнѣе твоје), чѣкајући је ѹ блаженѣм жикѣтѣ који је ѹ Тебе, Чѣвекѣмѣ!

ѹ почивалиштѣ твоѣ, Господѣ, гдѣ почивају ски твоји Светитѣли, упокој и дѣшѣ слѣте твога, јер си Ти јединн чѣвекѣмѣ.

Слава: Ти си Богъ који је сишаѣ ѹ ад, и ослобѣдно окова сѣжнѣ; сам и дѣшѣ слѣте твоѣ упокој, Спаситѣлѣ.

бо ѿ владыка вѣдѣ предстоѣтъ, царь ѿ воннъ, богатыи ѿ оубогѣи въ равнѣмъ достѣнствѣ: кѣждо бо ѿ своихъ дѣлъ, или прославителю, или постыдителю. но прошѣ вѣхъ ѿ молю, непрестѣнно ѿ мнѣ молителю хрѣтѣ бгѣ, да не низведенъ будѣ по грѣхѣмъ моимъ, на мѣсто мѣчѣнїа: но да вчинитъ мѣ, и дѣже свѣтъ живѣотный.

И нынѣ, вѣторѣченъ, гласъ тѣиже:

Млчтвами рѣдшїа тѣ хрѣтѣ, ѿ прѣтечи твоегѣ, апловъ, прѣроквъ, іерарховъ, прѣбныхъ, ѿ прѣбныхъ, ѿ вѣхъ стѣихъ, оубошаго раба твоегѣ **[или: оубошю раба твоегѣ]** оупокѣи.

Тѣже, Трїстѣе. Престѣла трѣце: **Оче нашъ:**

Сщѣнникъ: Глѣкъ твое ѣсть црѣтво, ѿ силъ, ѿ слава, оца ѿ сїа ѿ стѣгѣ дѣла, нынѣ ѿ прїенѣ ѿ во вѣки вѣкѣвъ.

Дѣкъ: Аминь.

Тѣже,

Со дѣхѣ прѣбныхъ скончѣвшихъ, дѣшѣ раба твоегѣ **[или: раба твоегѣ]** сїе оупокѣи, сохранѣю ѿ во бжѣнной жїзни, тѣже оубо тевѣ члѣвѣколюбѣе.

Въ покѣнщи твоемъ гдѣ, и дѣже всѣ стѣи твоѣ оупокѣивѣютелю, оупокѣи ѿ дѣшѣ раба твоегѣ **[или: раба твоегѣ]**, глѣкъ ѣдинъ ѣси члѣвѣколюбѣецъ.

Слава: Ты ѣси бгѣ сошѣдый во адъ, ѿ оубы ѣковѣнныхъ разрѣшѣвый, глѣкъ ѿ дѣшѣ раба твоегѣ **[или: раба твоегѣ]** оупокѣи.

И нынѣ: Едина чѣта ѿ непорѣчна дѣо, бгѣ

И сада: Едина чѣста ѿ непорѣчна дѣже, коѣ си Бога безсемено родила, моли да се спасе дѣша слѣте тѣога.

Бѣконъ жектѣнїу:

Помилѣ нас, Боже, по великоѣ милѣсти своѣоѣ, молимо Ти се, ѣслиши ѿ помилѣ.

Нарѣ: Господѣ, помилѣ (трїцѣт).

Тош се молимо за ѣпокоѣнѣ дѣша ѣснѣлихъ слѣте Божїихъ (имѣна) ѿ да им се опрѣсти сваки грѣхъ колни ѿ неколни.

Нарѣ: Господѣ, помилѣ (трїцѣт).

Да Господъ Богъ нашъ настѣни дѣше ѣихѣоѣ гдѣ правѣдници почивѣю.

Нарѣ: Господѣ, помилѣ (трїцѣт).

Милѣстъ Божїу, Царѣство небѣско, ѿ опрѣштѣ грѣхѣоѣ ѣихѣоѣ молимо ѿ Христа, бесмрѣтнога Царѣ ѿ Бога нашега.

Нарѣ: Подаѣ, Господѣ.

Господѣ се помолимо.

Нарѣ: Господѣ, помилѣ.

Скѣштѣнникъ:

Боже дѣхова ѿ свакога тѣла, коѣ си смрѣт сѣтро ѿ бѣкола побѣдно, ѿ жикѣт свѣте тѣоѣ дарѣоѣ; Ти самъ, Господѣ, ѣпокоѣ дѣше слѣте тѣоѣ (имѣна) ѣ местѣ свѣтѣомъ, ѣ местѣ цѣтѣномъ, ѣ местѣ ѣдѣморѣ, ѣдакѣ ѣдѣже сваки болъ, тѣта ѿ ѣздѣсанѣе. Сваки грѣхъ шѣто

БЕЗ' СѢМЕНЕ РОЖДАША, МОЛНІ СІСТНІСА ДШНІ ЕГВ
[нлн: еа].

Прошеніе ѿ діакона:

ПОМНІДНІ НАСЪ БЖЕ, ПО ВЕЛНЦФНІ МЛТН ТВОЕИ, МОЛНМЪ ТН СА, ОУСЛЫШНІ Н ПОМНІДНІ.

Діакъ: Гдн помнѣдн, **трѣжды.**

ЕЩЕ МОЛНМЕА ѿ ОУПОКОЕНІН ДШНІ ОУРОПШАГВ РАБА БЖІА [нлн: оуропшѣа рабы бжїей] **нмкз**, Н ѿ ЕЖЕ ПРОСІТНІТНІСА ЕМЪ [ЕН] ВСАКОМЪ ПРЕГРѢШЕНІЮ, БОЛЬНОМЪ ЖЕ Н НЕБОЛЬНОМЪ.

Діакъ: Гдн помнѣдн, **трѣжды.**

ІАКВ ДА ГДЪ БГЪ ОУЧННІТЪ ДШЪ ЕГВ [нлн: еа], НДѢЖЕ ПРѢНІН ОУПОКОАЮТСА.

Діакъ: Гдн помнѣдн, **трѣжды.**

МЛТН БЖІА, ЦРТВА НБНАГВ Н ѿСТАВЛЕНІА ГРѢХѠВЪ ЕГВ [нлн: еа], ОУ ХРІТА БЕЗЕМЕРТНАГВ ЦРѦ Н БГА НАШЕГВ ПРѠСНМЪ.

Діакъ: Подіи гдн.

ГДЪ ПОМОЛНМСА.

Діакъ: Гдн помнѣдн.

Сщєнникъ глаголетъ мѣтвѣ сїю:

БЖЕ ДХѠВЪ, Н ВСАКІА ПЛОТН, СМЕРТЬ ПОПРАВІИ Н ДІАБОЛА ОУПРАЗДНІВІИ, Н ЖНЕѠТЪ МІРЪ ТВОЕМЪ ДАРОВАВІИ: САМЪ ГДН, ОУПОКОИ ДШЪ ОУРОПШАГВ РАБА ТВОЕГВ [нлн: оуропшѣа рабы твоеа] **нмкз**, ВЪ МѢСТѢ СВѢТЛѢ, ВЪ МѢСТѢ СЛАЧНѢ, ВЪ МѢСТѢ ПОКОИНѢ: ѾНЮДЪЖЕ ѾБѢЖЕ БОЛѢЗНЬ, ПЕЧАЛЬ Н ВОЗДУХАНИЕ. ВСАКОЕ СОГРѢШЕНІЕ,

сѹ ЧННІИ РЕТУ, ИЛИ ДЕЛОМ, ИЛИ МИШЛУ, КАК БЛАГ И ЧОВЕКѠУЧНІК БОГ ОПРОСТИ ИМ, ЈЕР НЕМА ЧОВЕКА ДА ЖИКИ А ДА НЕ ГРЕШИ. ТИ СИ ЈЕДИНИ БЕЗ ГРЕХА; ПРАВДА ЈЕ ТВОЈА ПРАВДА ВЕЧНА, И РЕЧ ЈЕ ТВОЈА ИСТИНА.

Бозглас:

Јер си Ти воскресєнє, и живот, и покој уснѹлих слѹгѹ твоїих (имена). Христе Боже наш, и Теби славу возносимо, са беспочетним твоїим оцем, и свєскетим и благим и животворним твоїим дѹхом, сада и увєк и ѹ вековє векова.

Народ: Амин

Бѡкон: Премудрост.

Свєштенник:

Прєскєта Богородице спаси нас.

Народ: Часнију од Херѹкима и неѹпорєдикѠ слакнију од Сєрафима, Тебє што Бога Рєч непорочно роди, кєистинѹ Богородицѹ, ми Те величамо.

Свєштенник:

Слака Теби Христе Боже надѠ наша, слака Теби.

Народ: Слака и Сада: Господє помилѹј (три пѹта), Очє благослови.

И отпѹст:

Васкрєли из мртвѹх, Христос истинити Бог наш, молитвами прєчистє својє Матєрє, свєтих слакних и свєхвалних АпѠстола,

содѣанное ѿ мѣз словомъ, ѿ нѣ дѣломъ, ѿ нѣ
 помышленіемъ, ѿ акъ блгн члвчколюбецъ бгъ
 прости, ѿ акъ нѣсть челоѣкъ, ѿ же живъ бдетъ, ѿ
 не согрѣшнтъ: ты бо єдинъ кромѣ грѣхъ, правда
 твоѣ правда во вѣки, ѿ слово твоѣ истина.

Возгласъ:

ѿ акъ ты єси воскреснїе ѿ животъ, ѿ покой
 оубошавъ раба твоего [ѿ нѣ: оубошѣа раба
 твоего] ѿ мѣкъ, хрѣте бже нашъ, ѿ тебе слава
 возымаемъ, со безначальнымъ твоимъ оцѣмъ, ѿ
 со пресѣтымъ, ѿ блгнмъ, ѿ животворѣщимъ
 твоимъ дхомъ, нынѣ ѿ прїсно, ѿ во вѣки
 вѣковъ.

Діакъ: ѿ мнѣ.

Діаконъ: Премъдрость.

Іерей:

Пресѣла бже, спасѣ насъ.

Діакъ: Чтнѣншю херувїмъ, ѿ славенѣншю
 без' сравенїа серафїмъ, без' истлѣнїа
 бга слова рождшю, свцшю бже тѣ
 величїемъ.

Іерей:

Слава тебе, хрѣте бже, оубоканїе наше, слава тебе.

Діакъ: Слава, ѿ нынѣ: Гдн помнѣн, **трїжды.**
 Блгословнѣ.

ѿ шпстъ:

Воскреснїи ѿ мѣртвыхъ, хрѣтосъ истинный бгъ
 нашъ, млчвамн прѣчтыа своеѣ мѣре, стѣхъ

преподобныхъ и богоносныхъ Отаца нашихъ, и свѣтыхъ, нека душѣ
 слуге свог (ѿ нѣ: слугиные своје) (ѿ нѣ) који се од насъ престако, ѿ
 насѣлїма Праведныхъ настани, ѿ нарѣчу ѿбрама упокоји, и са
 Праведными украти, а насъ помнѣе и спасе, као добаръ и
 челолюбивъ. ѿ мнѣ.

Народъ: ѿ мнѣ.

Архїереј, ѿ нѣ најстарїи свѣштеникъ, говори:

Вечнъ ти споменъ, достојни (ѿ нѣ: достојна) блаженства и вечного
 спомена, брате нашъ (ѿ нѣ: сестро наша) (трїцѣт).

Сви пекају: Вечни споменъ (трїцѣт).

ѿ архїереј, ако је присутанъ, ѿ нѣ свѣштеникъ, чита гласно
 опроштанїе молишѣ:

Господъ Исусъ Христосъ, Богъ нашъ, који је скожимъ свѣтимъ
 Чиницима и Апостолима дао божанске заповѣсти да възвѣчу и
 опроштанїе грѣхе палима, и одъ којихъ и ми примисмо властъ да то
 исто чинимъ: Онъ нека ти, чело дѣховно, прости све што си колно
 ѿ нѣ неколно чинио (ѿ нѣ: чинио) ѿ окомъ животѣ, сада и увѣкъ и ѿ
 вековъ векова. ѿ мнѣ.

слѣвныхъ и вєхвѣльныхъ апѣлз, прѣбныхъ и
бѣгоносныхъ ѡтѣцз нѣшнихъ, и вѣѣхъ стѣихъ, дѣшѣ
ѡ нѣсз прѣстѣвльшагѡ раба своегѡ [нѣн:
прѣстѣвльшѡ рабы своеѡ] нѣмѣкз, вє зєлєніихъ
прѣбныхъ оучинитѣ, вє нѣдрѣхъ авраама оупоконитѣ,
и єз прѣбными сопричтѣтѣ, и нѣсз помнѣтѣтѣ, ѣкѡ
бѣгз и члѣвѣколюбѣцз.

Анѣкз: Аминь.

Архїерей же нѣн начальствѣлан іерей
самз глаголетѣ трїжды сїе:

Вѣчнаа твоѡ паматѣ, достоєлїженне и
приснопаматне братѣ нѣшз. Трїжды.

Дїаконз: Во бѣженномз оупенїи вѣчный покой
подаждь гдѣн, оупошемѣ рабѣ твоємѣ [нѣн:
оупошєй рабѣ твоєн] нѣмѣкз, и сотвори ємѣ [єн]
вѣчнѣю паматѣ.

Тѣже пѣвцы поютѣ трїжды: Вѣчнаа паматѣ.

Абїе же архїерей, аще приключитѣ тамѡ быти,
нѣн іерей чтѣтѣ мѣтѣвѣ проциальнѣю вєлєгалєнѡ:

Гдѣ и нѣсз хрїтѡєз бѣз нѣшз, и же
вѣєствєннаа зѡпвѣдн стѣмз своимз оучинѡмз
и апѣлѡмз дѣвнѣ, во єже вѡзѡтн и рѣшїтн
пѣдшнхъ грѣхн, и ѡ ѡныхъ пакн мѣ прїємше
виннѣ тѡйже творїтн: да прѡстїтѣ тѣбѣ, чѣдо
дхѡвное, аще чтѡ содѣлал єн вє нынѣшнѣмз
вѣцѣ вѡльное нѣн невѡльное, нынѣ нѣ. прїєнѡ, и
во вѣкн вѣкѡвз, аминь.

И тѣкѡ взѣмше мѡщн ѡходнмз ко грѡбѣ

И тако узєвшн тѣло одазимо грѡбѣ, напред нѣдѣ склїтєннїцн
пєкалѣнн: Скєтн Божє.. а за нѣма нарѡ.

Онѡ: Прєскєтѡ Трѡїцѣ; Оче наш...

И одмахъ поѣ оѣ трѡпарѣ, глас 4.

Єа дѣснма прѣмннѣлнхъ правєдннѣкѡ оупокѡ, Спасє, дѣшѣ слѣтѣ
тѡга (нѣн: слѣшннѣ тѡжѣ), чѣкалѣнн єє вѣ блаженѡм жнѡтѣ коjn
єє вѣ Тѣбѣ, Чѡвєколюбнчє!

Вѣ почнвалншнѣ тѡмѣ, Господѣ, гдѣ почнвалѣ скн тѡжн
Свєтнѣлн, оупокѡ и дѣшѣ слѣтѣ тѡга, єє сн Тн єдннн
чѡвєколюбѡц.

Слѡва: Тн сн Богъ коjn єє сншаѡ вѣ адѣ, и ослобѡднѡ ѡѡѡ сѣжнѣ;
сам н дѣшѣ слѣтѣ тѡгѡ оупокѡ, Спаснѣлѣ.

И сѡда: Єдннѡ чнстѡ и непѡрѡчнѡ Дѣѡѡ, коjn сн Бѡга
бєзсємєнѡ рѡднѡ, молн дѡ сѣ спасє дѣшѣ слѣтѣ тѡга.

Бѡконъ єєктєннїѣ:

Помнлѣлѣ насъ, Божѣ, по вєлнѡкѡм мнѡстн сѡѡѡѡ, молнмо Тн сѣ,
вєслншн и помнлѣлѣ.

Нарѡ: Господѣ, помнлѣлѣ (трнпѣт).

Јѡш сѣ молнмо за оупокѡѣнѣ дѣшѣ вєснѣлнхъ слѣтѣ Бѡжннхъ (нмєнѡ) и
дѡ нм сѣ опрѡстн сѡѡѡн грѣхъ вѡлнн и невѡлнн.

послѣдующимъ всѣмъ людемъ, предъидущимъ же сщеникомъ, и поющимъ:

Сѣтъи бже: Престѣла тѣце: **Оче нашъ:**

И поемъ наивѣстъ верхъ ѿ елѣи ѿ кандила, и на сѣплютъ пѣелъ ѿ кандильницы, и такъ покрывають ѿкъ ѿбычнхъ грѣбъ, приглаголемымъ тропаремъ, гласъ д:

Со дхн прѣвнхъ скончавшихъ, дшъ раба твоегѡ [иан: рабы твоеѡ] спсе оупокѡи, сохранѡа ю во бжнннѡи жнзни, ѿже оу тебе члвѣколюбеце.

Въ покѡнщи твоемъ гдн, и дѣже вси сѣтин твоѡ оупокоевѡютъ, оупокѡи и дшъ раба твоегѡ [иан: рабы твоеѡ], ѿкъ едннъ еси члвѣколюбецъ.

Слава: Ты еси бѣгъ сошѣдый во адъ, и оузы ѡкованныхъ разрѣшивый, самъ и дшъ раба твоегѡ [иан: рабы твоеѡ] оупокѡи.

И нынѣ: Едина чѣта и непорѡчна дѣо, бѣа безъ сѣмене рѡждшѡа, молн спстнѣа дшн егѡ [иан: еѡ].

Прошеніе ѿ дѡкона:

Помнѡи насъ бже, по велицѣи млѣти твоѣи, молнмъ ти еѡ, оубыши и помнѡи.

Дѡкъ: Гдн помнѡи, **трижды.**

Еще молнмѡа ѡ оупокоеніи дшн оубѡпшагѡ раба бжѡа [иан: оубѡпшѡа рабы бжѡи] **нѡкъ,** и ѡ еже прѡстѣтнѣа е мѡ [еи] всѡкомѡ прегрѣшенію, вѡльномѡ же и невѡльномѡ.

Дѡкъ: Гдн помнѡи, **трижды.**

Народ: Господе, помилуј (трицѣт).

Да Господ Бог наш настани душе ѿхоже где праведници почивају.

Народ: Господе, помилуј (трицѣт).

Милост Божју, Царство небеско, и опроштај грехѡа ѿхожихъ молимо од Христа, вѡсртнога Цара и Бога нашега.

Народ: Подај, Господе.

Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свѣштеник:

Боже дхѡа и свакога тела, који си смрт сѡтро и ѡкола победно, и живот свѣту твоѡ дарѡао; Ти сам, Господе, упокој душе свѣту твојнхъ (имѡна) у мѣстѣ свѣтлом, у мѣстѣ цвѣтном, у мѣстѣ одмора, одакле одбеже сваки бол, тѣта и уздисанье. Сваки грѣх што су чинили рѣтѣ, или делом, или мишлѣ, као благ и човеколюбивъ Бог прѡсти им, јер нема човека да живи а да не грѣши. Ти си једини безъ грѣха; правда је твоја правда вѣчна, и рѣч је твоја истина.

Возглас:

Јер си Ти вѡскрсење, и живот, и покој уснѣлнхъ свѣту твојнхъ (имѡна). Христе Боже наш, и Тебѡ славу узносимо, са беспѡчетнимъ твојимъ Оцем, и свѣсвѣтнимъ и благимъ и животворнимъ твојимъ дхѡом, сада и увѣк и у векове векова.

Ѣкѡ да гдѣ бѣзъ оучинитъ дѡшъ ѡгнѣ [нлн: ѡ],
идѣже прѣвнн оупокоаютьсѧ.

Анѡз: Гдн помнлѡн, **тѣрижды.**

Млти бѣжѣа, црѣтва нѣнагѡ н ѡставленѣа грѣхѡвѡзъ
ѡгнѣ [нлн: ѡ], оу хрѣта беземѣртнагѡ црѣа н бѣа
нашегѡ прѡбнмѡз.

Анѡз: Подлн гдн.

Гдѡ помолнмѡ.

Анѡз: Гдн помнлѡн.

Оцѣнннкъ глаголѣтъ млтѡвѡ ѡнѡ:

Бѣже дѡхѡвѡзъ, н всѧкѣа плѡтн, смѣртѣ
поплавнн н дѡвола оупраздннвнн, н жнвѡтъ мѣрѡ
твоѡмѡ дарѡвѡвнн: ѡамъ гдн, оупокѡн дѡшъ
оуѡпшагѡ раба твоѡгѡ [нлн: оуѡпшѣа раба
твоѡа] **нмѡз,** вѡ мѣстѣ свѣтлѣ, вѡ мѣстѣ
слѧчнѣ, вѡ мѣстѣ покѡннѣ: ѡннѡ дѡже ѡбѣжѣ
болѣзнь, печаль н воздыханѣе. всѧкое согрѣшенѣе,
сѡдѣанное нмѡ слѡвомѡ, нлн дѣломѡ, нлн
помыслѣнѣемѡ, Ѣкѡ блгн члѡвѡколѡбѣцъ бѣзъ
прѡстѣн, Ѣкѡ нѣстѣ чѡлѡвѣкѡзъ, нже жнвѡ бѡдетъ, н
не согрѣшнтъ: тѣ бо ѡдннз кромѣ грѣхѡ, прѡвѡда
твоѡа прѡвѡда во вѣкн, н слѡво твоѡе нстннн.

Возглѣз:

Ѣкѡ тѣ ѡнѡ вѡскрѣнѣе н жнвѡтъ, н покѡн
оуѡпшагѡ раба твоѡгѡ [нлн: оуѡпшѣа раба
твоѡа] **нмѡз,** хрѣтѣ бѣже нашъ, н тебѣ слѡвѡ
воззылѣемъ, со безначальнымъ твоимъ оцѣмъ, н
сѡ прѡстѣымъ, н блгнмъ, н жнвѡтѡвѡрѡщнмъ
твоимъ дѡхомъ, нынѣ н прнсѡн, н во вѣкн
вѣкѡвѡзъ.

Анѡз: Ѣмнн.

Нарѡд: Ѣмнн

Вѣчнн спѡмен.

И спѣштагѡ тѡло ѡ грѡбъ. Ѣрхнѣрѣзъ, нлн свѣштннкъ, ѡзѣвшн
лопатѡмъ зѣмль, крѡлонокѡ же баца на тѡло, говѡрѣнн:

Гѡспѡднѡа же зѣмль, н што же на ѡгнѡ; васельѡна, н скн што
жнвѣ ѡ ѡгнѡ.

И затнм прѡнѡва же же емъ изъ канѡла тѡло, нлн сна пѣпѡ изъ
кѡнѡннѡце.

И онѡа свѣштннкъ ѡкакакъ оупѡст:

Хрѡстѡсъ васкрѡсе изъ мѡртѡвнхъ, смѡрѣ ѡ смѡртъ ѡннштн, н скнма ѡ
грѡвѡкнма жнвѡтъ дарѡва, нстнннтн Бѡгъ нашъ, молнтѡкама прѣчнстѣ
скѡ же Мѡтерѣ, н свнхъ Свѣтнхъ скѡзннхъ, нека дѡшѡ ѡдъ насъ прѣстаѡленѡгъ
слѡтѣ скѡгъ (нлн: слѡшкннѣе скѡ же) (нмѡ), ѡ насельѡна Свѣтнхъ настѡнн,
н сѡ Прѡвѣдннма ѡврѣстн, а насъ помнлѡ же, кѡо блгъ н чѡвѡколѡубнѡ.

Нарѡд: Ѣмнн.

Ѣакѡн:

Ѣ блаженѡмъ ѡснѡѡвѣ вѣчнн покѡѡ подѡжъ, Гѡспѡде ѡснѡломъ слѡзнн твоѡмъ
(нлн: слѡшкннѣн твоѡгѡ) (нмѡ), н ѡчнннн мѡѡ (нлн: жѡѡ) вѣчѡн спѡмен.

Нарѡд: Вѣчѡн мѡѡ спѡменъ (тѣрнѡст).

И прѣчала.

И полагаютца мѡщи во грѡбъ: архіерей же, или сщ҃енникъ, вземъ переть лопатю, крестовидну мѣщетъ верху мѡщей, глагола:

Гдѣ земля, и исполненіе еѣ вселенная, и вси жнвѡщїи на ней.

И ѡпѣетъ:

Воскрѣсый иже мѣртвыхъ, хр҃тосъ истинный бг҃ъ нашъ, мѣтвми преч҃тыа своеѣ мѣре, ст҃ыхъ славныхъ и вл҃чбальныхъ ап҃лъ, прп҃бныхъ и бг҃оносныхъ ѡт҃цѣвъ нашихъ, и всѣхъ ст҃ыхъ, дш҃шѣ ѡ насъ прѣстѣвльшагѡ раба своегѡ **[или: прѣстѣвльшїа раба своеѣ]** **имѣкъ**, въ селенїихъ прѣбныхъ оучничѣхъ, въ нѣдрѣхъ авраама оупокончѣхъ, и съ прѣбными сопричтѣтъ, и насъ помнѣетъ, ѡакѡ бл҃гъ и чл҃вчѡлюбѣецъ.

Аи́къ: Аминь.

Діаконъ:

Во бл҃женномъ оупенїи вѣчный покой подаждь гдѣи, оубошѣмѣ рабѣ твоемѣ **[или: оубошѣ рабѣ твоеѣ]** **имѣи**, и сотвори еѣмѣ **[ѣи]** вѣчнѡю пѣмать.

Тѣже пѣвцы поютъ трїжды: Вѣчна пѣмать.

Коришћена следећа литература:

Богослужебниѣ Указаниѣ, Москва 1955

Настолниѣ Книга-Булгаков, С. В. Кхарков 1900

ТРЕБНИК—ПРЕВЕО АРХИМАНДРИТ ДР ЈУСТИН СП.
ПОПОВИЋ ПРИЗРЕН

Црквенословенски прѣзето са:

<http://st-sergius.org/services/trebnik.html>

<http://www.pravoslavlje.net>

Конецъ, ѡ бѣ слава.

Земун, 2017